

ΣΧΟΛΙΑ & ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΡΑΕ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ**ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ - ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ & ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΑΕ**

ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΡΑΕ	ΣΧΟΛΙΑ & ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ	Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΡΑΕ
<u>I. ΠΡΟΟΙΜΙΟ</u>		
<p>Σύμφωνα με το άρθρο 37 του ν. 4001/2011 οργανώνεται μόνιμη διαιτησία στην Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας προς επίλυση όλων των διαφορών που σύμφωνα με το άρθρο αυτό είναι δυνατόν να υπαχθούν σε αυτή.</p> <p>Ο παρών Κανονισμός ισχύει συμπληρωματικά και εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη εκ των άρθρων 867-901 ΚΠολΔ, των διατάξεων του ν. 2735/1999 ή του άρθρου 37 του ν. 4001/2011, η οποία σε κάθε περίπτωση θα υπερισχύει σε περίπτωση συγκρούσεως.</p>	<p>1. Από τις διατάξεις τόσο του άρθρου 37 όσο και των λοιπών άρθρων του ν. 4001/2011, δεν φαίνεται να παρέχεται η απαραίτητη κατά το Σύνταγμα (άρθρο 43) νομοθετική εξουσιοδότηση για την εκ μέρους της ΡΑΕ σύνταξη και θέσπιση «Κανονισμού Διαιτησίας Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας» ως νομικά δεσμευτικού κειμένου. Άλλωστε, ούτε στις διατάξεις του άρθρου 902 ΚΠολΔ απαντάται αντίστοιχη πρόβλεψη για τις περιπτώσεις της μόνιμης διαιτησίας που μπορεί να οργανώνονται δυνάμει των διατάξεων αυτών με έκδοση σχετικού διατάγματος (ΔΕΗ και Μυτιληναίος).</p> <p>2. Η θέσπιση ανάλογου Κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο αναφοράς της διάταξης του άρθρ. 30 παρ. 4 ν. 4001/2011, καθώς το θέμα της διαιτησίας δεν αφορά «στο ρυθμιστικό πλαίσιο που αναφέρεται στη λειτουργία των ενεργειακών αγορών» σε σχέση με το οποίο παρέχεται η σχετική εξουσιοδότηση. Σημειώνεται ότι κάτι τέτοιο δεν καλύπτεται από όσα διευκρινιστικά αναφέρονται στο προοίμιο του σχεδίου Κανονισμού, όπου απλώς επαναλαμβάνονται οι βασικές επιλογές του άρθρου 37 ν. 4001/2011 (ΔΕΗ).</p> <p>3. Ελλείψει νομοθετικής εξουσιοδότησης ένα ανάλογο κείμενο μπορεί να εφαρμόζεται μόνον ως εγκύκλιος, ήτοι δεσμεύοντας εσωτερικά την Αρχή και όχι τρίτους (ΔΕΗ).</p> <p>4. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 37 ν.</p>	<p><i>1.Ο Κανονισμός Διαιτησίας (ΚΔ) της ΡΑΕ δεν είναι ένα νομικά δεσμευτικό κείμενο. Δεν έλκει τη νομική του ισχύ από το νόμο αλλά από τη βούληση των μερών, όπως και το σύνολο της ρυθμιζόμενης εδώ διαιτητικής διαδικασίας, η οποία συνιστά διαδικασία δικαιοδοτικής επίλυσης διαφορών, στην οποία οικειοθελώς υπάγονται τα μέρη. Δεν πρόκειται εν προκειμένω περί υποχρεωτικής διαιτησίας. Η νομική δεσμευτικότητα του ΚΔ έχει συμβατικό θεμέλιο, δεδομένου ότι, εφόσον η διαιτητική συμφωνία υπάγει την επίλυση της διαφοράς στη διαιτησία της ΡΑΕ που θα διέπεται από τον ΚΔ της τελευταίας, οι διατάξεις του ΚΔ ενσωματώνονται στη συμφωνία διαιτησίας. Ο ΚΔ καθίσταται ως εκ τούτου τμήμα μιας δικονομικής συμβάσεως, της συμφωνίας διαιτησίας, και δεσμεύει τα μέρη κατά τη διεξαγωγή της συγκεκριμένης διαιτητικής διαδικασίας – βλ. το σχετικό σχόλιο που έχει ενσωματωθεί στο Προοίμιο του Κανονισμού..</i></p> <p><i>2.Αφ' ής στιγμής προβλέπεται στο άρθρο 37 §1 του ν.4001/2011 ότι οργανώνεται μόνιμη Διαιτησία στη ΡΑΕ, είναι προφανές ότι δημιουργείται και η ανάγκη θέσπισης Κανονισμού Διαιτησίας, συν τοις άλλοις διότι οι γενικές προβλέψεις που περιλαμβάνονται στο προαναφερθέν άρθρο χρήζουν προφανώς για λόγους σαφήνειας και πρακτικής λειτουργικότητας, επιμέρους εξειδικεύσεων.</i></p> <p><i>3. Ο Κανονισμός διαιτησίας της ΡΑΕ δεν είναι ένα νομικά δεσμευτικό κείμενο.</i></p> <p><i>4. Κατά τη διατύπωση των ρυθμίσεων του ΚΔ ελήφθησαν</i></p>

	<p>4001/2011 βασική επιλογή που γίνεται από τον νομοθέτη σχετικά με την διαιτησία είναι η εφαρμογή των κανόνων του ΚΠολΔ (άρθρα 867-900), εκτός εάν υπάρχει ρητή σαφής απόκλιση από τους κανόνες αυτούς με τον ν. 4001/2011. Ενόψει τούτου, δεν είναι κατανοητό γιατί πρέπει να γίνει αντιγραφή των διατάξεων του ΚΠολΔ στο κείμενο του «Κανονισμού» (ΔΕΗ).</p> <p>5. Εισηγήση της Ολομέλειας της ΡΑΕ χωρίς κάτι τέτοιο να προβλέπεται στο νόμο (ΔΕΗ)</p> <p>6. Επιπρόσθετα, η οργάνωση του μηχανισμού διαιτησίας ρυθμίζεται ήδη από το άρθρο 37 του νόμου 4001/2011, τα άρθρα 867-892 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και το νόμο 2735/1999, με αποτέλεσμα να μην καθίσταται κατανοητή η αναγκαιότητα της εκπόνησης του Κανονισμού (Μοτιληναίος).</p> <p>7. Η δυνατότητα των μερών να υπαγάγουν διεθνή διαιτησία στην (περί εσωτερικών διαιτησιών) ρύθμιση του ΚΠολΔ, αντί αυτής του ν. 2735/1999 (άρθρο 37 παρ.3 εδ. β' ν. 4001/2011). Η σκοπιμότητα της ρύθμισης αυτής δεν είναι αντιληπτή (ΔΠΘ).</p> <p>8. Η υιοθέτηση "κλειστού" (αντί "ανοικτού") καταλόγου διαιτητών (άρθρο 37 παρ.4 εδ. α' ν. 4001/2011). Δεδομένου ότι η δυνατότητα των μερών να ορίζουν τους διαιτητές της επιλογής τους συνιστά ένα εκ των θεμελιωδέστερων πλεονεκτημάτων της διαιτησίας, η ρύθμιση αυτή δημιουργεί συγκριτικό μειονέκτημα στη διαιτησία της ΡΑΕ σε σχέση με άλλα σχήματα θεσμικών διαιτησιών του εξωτερικού (ΔΠΘ).</p>	<p><i>υπόψη οι διατάξεις του άρθρου 37 του ν. 4001/2011, των άρθρων 867-901 ΚΠολΔ (επί εσωτερικής διαιτησίας) και του ν. 2735/1999 (επί διεθνούς διαιτησίας).</i></p> <p><i>Για να λειτουργήσει αποτελεσματικά και με πληρότητα ο ΚΔ έπρεπε να περιέχει ρυθμίσεις για θεμελιώδη ζητήματα της διαιτητικής διαδικασίας, όπως π.χ. τη συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ, τον ορισμό των διαιτητών και τη συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου, το περιεχόμενο της αίτησης διαιτησίας και της διαιτητικής αποφάσεως, παρά το γεγονός ότι τα ζητήματα αυτά ρυθμίζονται και από τον ΚΠολΔ. Στις περιπτώσεις αυτές οι ρυθμίσεις του ΚΔ εναρμονίζονται προς εκείνη του ΚΠολΔ, ωστόσο, όπως θα αναφερθεί στη συνέχεια, όπου επιτρέπεται, γίνεται προσπάθεια προσαρμογής τους προς τις ιδιομορφίες της ενεργειακής διαιτησίας της ΡΑΕ.</i></p> <p><i>Οι ρυθμίσεις του ΚΔ αποκλίνουν από τις διατάξεις του ΚΠολΔ, όπου αυτό επιβάλλεται από το άρθρο 37 ν. 4001/2011 και όπου η απόκλιση επιτρέπεται, με γνώμονα πάντοτε την αποτελεσματική και ταχεία εκδίκαση της διαφοράς.</i></p> <p><i>Ως προς το επιτρεπτό των αποκλίσεων του ΚΔ από τον ΚΠολΔ επισημαίνεται ότι, αφού τα διάδικα μέρη αποδέχονται συμβατικά (ρήτρα διαιτησίας) τις διατάξεις του ΚΔ, καταρτίζουν μία δικονομική σύμβαση ως προς αυτές. Οι στην προαναφερθείσα δικονομική σύμβαση περιεχόμενες διαδικαστικές αποκλίσεις είναι ισχυρές, εφόσον δεν παρέχουν στα μέρη δυνατότητες μη προβλεπόμενες από τον ΚΠολΔ. Αντίθετα είναι δυνατός ο περιορισμός των δικαιωμάτων και των ευχερειών που τους παρέχει ο ΚΠολΔ, εφόσον βεβαίως δεν αναιρείται ο πυρήνας του δικαιώματος δικαστικής προστασίας.</i></p> <p><i>Για την απρόσκοπτη εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων του ΚΔ στη βάση της συμβατικής θεμελίωσής τους κρίνεται μάλιστα σκόπιμη η απάλειψη του δευτέρου εδαφίου του ΚΔ</i></p>
--	---	---

9. Η παραπομπή μόνο στα οικεία άρθρα του ΚΠολΔ (αλλά όχι και του ν. 2735/1999), χωρίς διάκριση μεταξύ εσωτερικών και διεθνών διαιτησιών, σχετικά με τον ορισμό διαιτητή ή επιδιαιτητή (άρθρο 37 παρ.5 ν. 4001/2011). Σημαίνει αυτό ότι, εν προκειμένω, υποκαθίσταται η ρύθμιση του άρθρου 11 ν. 2735/1999 από τις αντίστοιχες του ΚΠολΔ ακόμη και επί διεθνών διαιτησιών; **(ΔΠΘ)**.

10. Η πρόβλεψη στο Προοίμιο του ΚΔ ότι αυτός ισχύει στο μέτρο που δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη στον ΚΠολΔ ή το ν. 2735/1999, αφενός αποφεύγει να εκμεταλλευθεί τη δυνατότητα υιοθέτησης διαφορετικών ρυθμίσεων, αφετέρου δημιουργεί αβεβαιότητα για το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο της διαιτησίας, ιδίως σε αλλοδαπά μέρη **(ΔΠΘ)**.

11. Ως προς το μηχανισμό ορισμού των διαιτητών, δημιουργείται αναίτια περιπλοκή με τη διάσπασή του σε 3 τμήματα, στα οποία πρέπει να ανατρέξει ταυτόχρονα ο ενδιαφερόμενος: το άρθρο 5 Κεφαλαίου Α' ΚΔ, το άρθρο 10 Κεφαλαίου Β' ΚΔ και το άρθρο 17 Κεφαλαίου Γ ΚΔ. Αν δεν υιοθετηθεί η ενιαία ρύθμιση στο σύνολο του ΚΔ θα ήταν σκοπιμότερη η ενοποίηση τουλάχιστον αυτών των κανόνων σε ενιαία ρύθμιση (με ειδική πρόβλεψη, όπου είναι αναγκαία, για τις διεθνείς διαιτησίες) **(ΔΠΘ)**.

12. Ως προς τις αμοιβές των διαιτητών, με δεδομένη τη διάταξη του άρθρου 882 παρ.2 ΚΠολΔ για τις εσωτερικές διαιτησίες, η απουσία ειδικής ρύθμισης του ΚΔ για τις διεθνείς διαιτησίες συνιστά σημαντική έλλειψη. Το κενό αυτό δημιουργεί ασάφεια για ένα λεπτό ζήτημα που ενδιαφέρει άμεσα τα μέρη και ενδέχεται να μειώσει την ελκυστικότητα της

περί εφαρμογής του μόνον κατά την περίπτωση που οι διατάξεις του δεν αντιβαίνουν προς τις διατάξεις των άρθρων του ΚΠολΔ του ν. 2735/1999 και του άρθρου 37 του ν. 4001/2011.

5. Εφόσον η διαδικασία εισήγησης της Ολομέλειας είναι μη δεσμευτική και εφόσον κάτι τέτοιο δεν απαγορεύεται από τις διατάξεις του νόμου, δεν τίθεται η αρχή της νομιμότητας αφού δεν αλλάζει η νομικώς κυριαρχική φύση του κατά νόμο οργάνου.

6. Το άρθρο 37 του ν. 4001/2011 δεν καλύπτει τις ανάγκες μιας διαδικασίας διαιτησίας. Κρίθηκε λοιπόν σκόπιμο να συνταχθεί ένα κείμενο το οποίο διευκολύνει τη λειτουργία της μόνιμης διαιτησίας.

7. Αυτό προβλέπεται από το άρθρο 37§3 του ν. 4001/2011. Για να λειτουργήσει αποτελεσματικά και με πληρότητα ο ΚΔ έπρεπε να περιέχει ρυθμίσεις για θεμελιώδη ζητήματα της διαιτητικής διαδικασίας, όπως π.χ. τη συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ, τον ορισμό των διαιτητών και τη συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου, το περιεχόμενο της αίτησης διαιτησίας και της διαιτητικής απόφασης, παρά το γεγονός ότι τα ζητήματα αυτά ρυθμίζονται και από τον ΚΠολΔ. Στις περιπτώσεις αυτές οι ρυθμίσεις του ΚΔ εναρμονίζονται προς εκείνη του ΚΠολΔ, ωστόσο, όπως θα αναφερθεί στη συνέχεια, όπου επιτρέπεται, γίνεται προσπάθεια προσαρμογής τους προς τις ιδιομορφίες της ενεργειακής διαιτησίας της ΡΑΕ. Επιπροσθέτως, ρυθμίζονται πρωτογενώς πολλά ζητήματα, τα οποία εκφεύγουν της κανονιστικής ρυθμίσεως του ΚΠολΔ, όπως π.χ. η αίτηση διαιτησίας και η απάντηση, η ανταίτηση, οι προθεσμίες υποβολής, η κοινοποίησή τους, η έγγραφη προδικασία, το διαδικαστικό στάδιο υποβολής της

διαιτησίας της ΡΑΕ. Πρέπει τουλάχιστον να επιλεγεί είτε το σύστημα του ad valorem υπολογισμού των αμοιβών (με υποχρεωτική παράθεση πίνακα με κατώτερους συντελεστές από αυτούς του ICC, άλλως η διαιτησία της ΡΑΕ δεν θα είναι ανταγωνιστική), είτε το σύστημα της χρονοχρέωσης (που ακολουθείται, λ.χ., από το LCIA). οπότε κάθε οριζόμενος διαιτητής θα πρέπει να γνωστοποιεί εκ των προτέρων το ύψος της χρονοχρέωσης που εφαρμόζει (ως ουσιώδες στοιχείο του recesptum arbitri) **(ΔΠΘ)**.

13. Από καμία διάταξη του ν. 4001/2011 δεν προβλέπεται παραπομπή στον ν. 2735/1999 περί διεθνούς εμπορικής διαιτησίας, με εξαίρεση το β' εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 37, όπου όμως και πάλι δεν προβλέπεται δυνατότητα εφαρμογής του ν. 2735/1999 αλλά του ΚΠολΔ κατόπιν ρητής συμφωνίας των μερών. Εάν υπάρχει βούληση εφαρμογής του ν. 2735/1999 εκτιμάται ότι αυτό θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά στο νόμο. **(ΔΕΗ)**.

14. Ορθότερη θα ήταν η προληπτική τροποποίηση των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 37 ν. 4001/2011, προκειμένου να αποφευχθούν προβλήματα στη λειτουργία της διαιτησίας της ΡΑΕ, αλλά σε κάθε περίπτωση πρέπει τα εντοπιζόμενα προβλήματα να αντιμετωπιστούν -έστω θεραπευτικά- με αντίστοιχες παρεμβάσεις στον ΚΔ, στο μέτρο που αυτό επιτρέπεται (δεν είναι δυνατή, λ.χ., η επίλυση του προβλήματος του "κλειστού" καταλόγου **(ΔΠΘ)**).

15. Η ακολουθούμενη κατάτμηση του ΚΔ σε Γενικές Διατάξεις, Εσωτερική Διαιτησία και Διεθνή Διαιτησία, τον καθιστά δύσχρηστο και (όπως μάλλον θα φανεί στην πράξη) δυσλειτουργικό, δεδομένου ότι

ενστάσεως ελλείψεως δικαιοδοσίας, η επίδειξη εγγράφων, έτσι ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερη η διαιτητική διαδικασία της ΡΑΕ.

8. Η δημιουργία του καταλόγου προβλέπεται στο νόμο (άρθρο 37§4 του ν. 4001/2011), κατά τον οποίο ορίζεται ποιοι δικαιούνται να συμμετέχουν και πόσο συχνά θα ανανεώνεται.

9. Το συγκεκριμένο σχόλιο αφορά και πάλι στο νόμο (άρθρο 37§3 του ν. 4001/2011).

10. Δεν μπορεί να αποφευχθεί η εφαρμογή των διατάξεων τόσο του ΚΠολΔ, όσο και του ν. 2735/1999.

11. Αυτή η μορφή κρίθηκε ότι είναι η πλέον κατάλληλη, προς αποφυγή σύγχυσης μεταξύ της εσωτερικής και διεθνούς διαιτησίας.

12. Η έλλειψη πρόβλεψης αμοιβής διαιτητών είναι ένα από τα στοιχεία του Κανονισμού που τον κάνουν ακόμα πιο ευέλικτο και ελκυστικό για τα μέρη.

13. Είναι προφανές ότι ο ν. 2735/1999 ισχύει έτσι ή αλλιώς και δεν βρίσκει θεμέλιο εφαρμογής του στο Σχέδιο Κανονισμού, είναι δε προφανώς ισόκυρος με το ν. 4001/2011. Η διάκριση έχει γίνει στον Κανονισμό για λόγους συστηματικούς και ουσίας. Ως προς την ουσία, εφόσον το θεμέλιο είναι η βούληση των μερών (αρχή της αυτονομίας) επιτρέπονται και παρεκκλίσεις ή διαφοροποιήσεις και από το νόμο ως προς διατάξεις που έχουν ενδοτικό χαρακτήρα.

14. Το σχόλιο δεν έχει σχέση με τον Κανονισμό. Είναι θέμα

	<p>δεν έχουν όλοι οι οριζόμενοι ως διαιτητές επαρκή εμπειρία διεξαγωγής διαιτησιών. Θα ήταν σκοπιμότερη η ενιαία ρύθμιση, με ειδική αναφορά (όπου αυτό είναι αναγκαίο) στη διεθνή διαιτησία (ΔΠΘ).</p> <p>16. Πολλά άρθρα του ΚΔ περιέχουν ρυθμίσεις, οι οποίες δεν μπορούν να αποτελέσουν περιεχόμενο κανονισμού διαιτησίας, αλλά μόνον της lex arbitri (βλ. λ.χ. άρθρα 4, 7, 13(5), 13(11), 14(2),(4),(6),(7),(8),(9), 15(1), 16(1), 27(2), 30, 31, με ειδικότερες αναφορές και κατωτέρω) (ΔΠΘ).</p> <p>17. Η χρήση του όρου “τρίτος διαιτητής” είναι πιο δόκιμη από αυτή του όρου “επιδιαιτητής”, ο οποίος εμφανίζεται στον ΚΠολΔ. αλλά όχι στον (νεότερο) ν. 2735/1999 (ΔΠΘ).</p>	<p>του ν. 4001/2011.</p> <p>15. Απαντήθηκε ανωτέρω (βλ. σημείο 11).</p> <p>16.,17. Κρίθηκε πιο δόκιμος ο όρος «επιδιαιτητής». Εξάλλου, ο «επιδιαιτητής» είναι ο όρος που χρησιμοποιείται και στο ν. 4001/2011, ο οποίος είναι νεότερος όλων.</p>
II. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α: ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ		
i. Μέρος πρώτο: Ορισμοί – Διαφορές υπαγόμενες στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ		
<p>Άρθρο 1: Ορισμοί Εφόσον δεν ορίζεται άλλως ρητώς στις διατάξεις του παρόντος Κανονισμού:</p> <p>1. «ΡΑΕ» είναι η «Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας». Οι αρμοδιότητες της ΡΑΕ για τους σκοπούς του παρόντος διακρίνονται ρητώς από τις άλλες αρμοδιότητες που κατοχυρώνονται δυνάμει του ν. 4001/2011.</p> <p>2. «Κατάλογος διαιτητών και επιδιαιτητών («Κατάλογος») είναι ο κατάλογος που προβλέπει η παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 4001/2011.</p> <p>3. «Διαιτητικό Δικαστήριο» είναι το τριμελές διαιτητικό όργανο κατά τους όρους της παρ. 4 του</p>		

<p>άρθρου 37 του ν. 4001/2011.</p> <p>4. «Εργάσιμες ημέρες» είναι οι όλες οι ημέρες εκτός Σαββάτου, Κυριακής ή επίσημων αργιών στον τόπο της διαιτησίας.</p> <p>5. «Γραμματεία» είναι η Γραμματεία του Διαιτητικού Δικαστηρίου</p> <p>6. Κατά τα λοιπά για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί που δίδονται στο ν. 4001/2011, όπως ισχύει.</p>		
<p>Άρθρο 2: Διαφορές υπαγόμενες στη θεσμική διαιτησία της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας</p> <p>1. Στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ υπάγονται προς επίλυση διαφορές μεταξύ φυσικών ή νομικών προσώπων, τα οποία δραστηριοποιούνται με οποιονδήποτε τρόπο στον τομέα της ενέργειας, καθώς και διαφορές μεταξύ επιλεγόντων πελατών, όπως αυτοί προσδιορίζονται από τη διάταξη του άρθρου 2 παρ.1ιθ ν. 4001/2011, και επιχειρήσεων, οι οποίες ασκούν ενεργειακές δραστηριότητες. Οι διαφορές που υπάγονται στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ είναι δυνατό να αναφύονται μεταξύ των ανωτέρω προσώπων στο πλαίσιο της εφαρμογής της ισχύουσας εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας, ωστόσο είναι απαραίτητο εκείνοι, που συνομολογούν την υπαγωγή στη διαιτησία, να έχουν εξουσία διαθέσεως του αντικειμένου της διαφοράς.</p> <p>2. Στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ δεν είναι δυνατό να υπαχθούν αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, ούτε αιτήσεις ανακλήσεως και μεταρρυθμίσεως αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων, με την επιφύλαξη του άρθρου 26 του παρόντος.</p>	<p>Άρθρο 2(1): Η αναφορά του άρθρου 2§1 ΚΔ στην ύπαρξη εξουσίας διαθέσεως του αντικειμένου της διαφοράς είναι περιττή και υπέρμετρα περιοριστική, καθώς το ζήτημα της διαιτητευσιμότητας (arbitrability) κρίνεται από το εφαρμοστέο σε αυτό δίκαιο και όχι από τη συμφωνία των μερών (τμήμα της οποίας θα συνιστά και ο ΚΔ) (ΔΠΘ).</p>	<p><i>Η διάταξη του άρθρου 2 §1 του ΚΔ είναι σαφέστατη. Εξάλλου, η αναφορά στην εξουσία διαθέσεως ακολουθεί φραστικά τη σχετική πρόβλεψη του άρθρου 867 ΚΠολΔ. Η εξουσία διαθέσεως του αντικειμένου της διαφοράς αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση υπαγωγής μιας διαφοράς στη διαιτησία όχι μόνο κατά το ημεδαπό, αλλά και κατά το δίκαιο αλλοδαπών εννόμων τάξεων και ορθά τίθεται ως προϋπόθεση υπαγωγής μιας διαφοράς στη διαιτησία της ΡΑΕ.</i></p>

<p>Άρθρο 3: Οργάνωση της υπηρεσίας διαιτησίας και κατάλογος διαιτητών</p> <p>1. Στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας λειτουργεί ειδική υπηρεσία μόνιμης διαιτησίας, της οποίας προϊστάται ο Πρόεδρος της ΡΑΕ και τον οποίο αντικαθιστά σε περίπτωση κωλύματος ο Αντιπρόεδρος ή Προϊστάμενος/Επικεφαλής της Νομικής Υπηρεσίας της ΡΑΕ, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης της ΡΑΕ.</p> <p>2. Καθήκοντα Γραμματέως του Διαιτητικού Δικαστηρίου ασκεί υπάλληλος οριζόμενος από τη ΡΑΕ. Ο Γραμματέας τηρεί τα πρακτικά της διαιτησίας, συντάσσει κάθε είδους έγγραφα της διαιτητικής διαδικασίας, τα οποία και υπογράφει, μεριμνά για την τήρηση των προθεσμιών, του πρωτοκόλλου, του βιβλίου δημοσίευσης των εκδιδόμενων διαιτητικών αποφάσεων, του αρχείου κ.λ.π. Ο Γραμματέας είναι επίσης υπεύθυνος για τη φύλαξη των εγγράφων που παραλαμβάνονται και τα οποία σχετίζονται με τη διαιτησία. Όλες οι κοινοποιήσεις, επιδόσεις, γνωστοποιήσεις, δηλώσεις κλπ. είναι δυνατόν να διενεργούνται από τη Γραμματεία της ΡΑΕ ή και από υπάλληλο της ΡΑΕ, με μέριμνα του Γραμματέα του Διαιτητικού Δικαστηρίου και συντάσσεται προς τούτο έκθεση ή αποδεικτικό παραλαβής το οποίο υπογράφεται από τον υπάλληλο.</p> <p>3. Ο κατάλογος, από τον οποίο επιλέγονται υποχρεωτικώς οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής συντάσσεται κάθε δύο έτη με απόφαση του Προέδρου της ΡΑΕ, μετά από σχετική εισήγηση της Ολομέλειας της ΡΑΕ. Ο κατάλογος</p>	<p>1. Γραμματεία της ΡΑΕ. Υποστηρίχθηκε η άποψη ότι τα θέματα της εσωτερικής οργάνωσης των υπηρεσιών της Γραμματείας της ΡΑΕ εμπίπτουν στο ρυθμιστικό αντικείμενο του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης, και εν προκειμένω η ρύθμιση με βάση το άρθρο 3 του Κανονισμού είναι παράνομη (ΔΕΗ).</p> <p>2. Προτάθηκε να προβλεφθεί ρητά για τα άτομα που απαρτίζουν την ειδική υπηρεσία διαιτησίας της ΡΑΕ καθώς και τα μέλη της Ολομέλειας της ΡΑΕ, ιδιαίτερο καθήκον εχεμύθειας και ειδικότερα να θεσπιστεί υποχρέωση να περιφρουρούν, να μεταχειρίζονται ως εμπιστευτική και να μη χρησιμοποιούν για ίδιους σκοπούς κάθε πληροφορία την οποία απέκτησαν κατά την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους δυνάμει του άρθρου 37 του νόμου 4001/2011 και του Κανονισμού (Μυτιληναίος).</p> <p>3. Άρθρο 3 (2): Ο γραμματέας του διαιτητικού δικαστηρίου είναι σκόπιμο να επιλέγεται πάντοτε από τον επιδιαιτητή (τρίτο διαιτητή), του οποίου την εμπιστοσύνη πρέπει να έχει, καθώς η συνεργασία τους θα είναι άμεση και διαρκής. Η επιβολή υπαλλήλου της ΡΑΕ ως γραμματέα κατά το άρθρο 3(2) ΚΔ, είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει προβλήματα στην πράξη. Πέραν αυτού, η περιγραφή των καθηκόντων του γραμματέα στο άρθρο 3 (2) ΚΔ φαίνεται να δημιουργεί σύγχυση ανάμεσα στις αρμοδιότητες ενός γραμματέα διαιτητικού δικαστηρίου και σε αυτές των διοικητικών υπαλλήλων υποστήριξης μιας θεσμικής διαιτησίας, οι οποίοι απασχολούνται από τον οργανισμό που τη</p>	<p>1. Η συγκεκριμένη διάταξη αναδιατυπώθηκε σύμφωνα και με τα υποβληθέντα σχόλια.</p> <p>2. Η παρατήρηση έχει ενσωματωθεί στο άρθρο 3 §1 του ΚΔ.</p> <p>3. Η συγκεκριμένη διάταξη αναδιατυπώθηκε σύμφωνα και με τα υποβληθέντα σχόλια. Οι αρμοδιότητες ενός γραμματέα διαιτητικού δικαστηρίου είναι σαφώς διακρινόμενες από τις αρμοδιότητες ενός διοικητικού υπαλλήλου.</p>
---	--	--

<p>περιλαμβάνει μέλη της ΡΑΕ, μέλη τεχνικών επιμελητηρίων και δικηγορικών συλλόγων, καθώς και καθηγητές ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων οποιασδήποτε βαθμίδας, με εξειδικευμένες γνώσεις στις υπαγόμενες στη διαιτησία της ΡΑΕ διαφορές.</p>	<p>διαχειρίζεται (ΔΠΘ).</p> <p>4. Σε κανένα σημείο δεν προβλέπεται η ίδρυση σώματος αντίστοιχου προς το International Court of Arbitration του ICC, πόσο μάλλον που το “Διαιτητικό Δικαστήριο” έχει την έννοια του άρθρου 1(3) ΚΔ και η “Γραμματεία του Διαιτητικού Δικαστηρίου” την έννοια του άρθρου 1(5) ΚΔ. Αν υπάρχει πρόθεση για δημιουργία υπηρεσιακής Γραμματείας της ΡΑΕ με τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες, αυτό πρέπει να προβλεφθεί ρητά στο άρθρο 3(1) ΚΔ που κάνει λόγο για “ειδική υπηρεσία μόνιμης διαιτησίας” και σε αυτή να αναφέρονται τα άρθρα 6(2), 11(1) και (4), 18, 26(2), 29(1) και (2) ΚΔ (ΔΠΘ).</p> <p>5. Άρθρο 3 (3): Στην παράγραφο αυτή ωστόσο έχει προστεθεί διαδικαστική προϋπόθεση (τύπος) που δεν προβλέπεται στο άρθρο 37 παρ. 4 ν. 4001/2011 (ΔΕΗ).</p>	<p>4. Το θέμα έχει κριθεί λήξαν σύμφωνα και με τα όσα λέχθηκαν ανωτέρω.</p> <p>5. Ως «τύπος» θεωρείται η εισήγηση της Ολομέλειας; Αν ναι, δε θεωρούμε ότι υπάρχει πρόβλημα με την πρόβλεψη αυτή καθώς δεν έρχεται σε αντίθεση με το νόμο, αντιθέτως, διασφαλίζεται η αντικειμενικότητα της κρίσης. Επισημαίνεται ότι η εσωτερική διαδικασία εισήγησης της Ολομέλειας προς τον Πρόεδρο δεν έχει την έννοια της σύνθετης διοικητικής διαδικασίας του ν. 2690/1990 και κατά τούτο δεν αντίκειται στις διατάξεις του ν. 4001/2011.</p>
<p>ii. Μέρος Δεύτερο: Συμφωνία Διαιτησίας – Συγκρότηση Διαιτητικού Δικαστηρίου</p>		
<p>Άρθρο 4: Συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ</p> <p>1. Η συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ καταρτίζεται εγγράφως. Έγγραφο θεωρείται και η συμφωνία, η οποία καταρτίζεται με ανταλλαγή ενυπόγραφων επιστολών, τηλεγραφημάτων ή ενυπόγραφων τηλεομοιοτύπων. Εάν τα πρόσωπα, που δεσμεύονται από τη συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη διαιτησία, εμφανισθούν και λάβουν ανεπιφύλακτα μέρος στη διαιτητική διαδικασία, η έλλειψη τηρήσεως του εγγράφου τύπου θεραπεύεται.</p> <p>2. Εάν η συμφωνία υπαγωγής στη διαιτησία της</p>	<p>Η σχετική ρύθμιση του άρθρου θα ήταν σκόπιμο να παραλειφθεί καθώς οι προϋποθέσεις του τύπου της συμφωνίας διαιτησίας δεν είναι δυνατό να καθορίζονται με συμφωνία των μερών, τμήμα της οποίας είναι και ο ΚΔ, αλλά από το εφαρμοστέο δίκαιο (ΔΠΘ).</p>	<p>Στο άρθρο 37§2 του ν. 4001/2011 γίνεται λόγος για έγγραφη συμφωνία. Εδώ απλώς εξειδικεύεται ο όρος «έγγραφο». Δε θεωρούμε ότι υφίσταται πρόβλημα.</p>

<p>ΡΑΕ αφορά μέλλουσες διαφορές, τότε είναι έγκυρη, μόνον εάν καταρτισθεί εγγράφως και αναφέρεται σε ορισμένη έννομη σχέση, από την οποία δύνανται να προέλθουν οι διαφορές.</p>		
<p>Άρθρο 5: Συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου</p> <p>1. Η διαιτησία διεξάγεται ενώπιον διαιτητικού δικαστηρίου, το οποίο συγκροτείται από δύο διαιτητές και τον επιδιαιτητή. Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής επιλέγονται υποχρεωτικώς από τον κατάλογο διαιτητών και επιδιαιτητών, της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του παρόντος κανονισμού.</p> <p>2. Δεν επιτρέπεται να ορισθούν διαιτητές οι ανίκανοι και οι περιορισμένα ικανοί για δικαιοπραξία, καθώς και εκείνοι που λόγω καταδίκης έχουν στερηθεί την άσκηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων.</p> <p>3. Ο ορισμός των διαιτητών από τα μέρη, καθώς και ο ορισμός του επιδιαιτητή από τους διαιτητές δεν ανακαλείται.</p> <p>4. Αν δεν ορισθούν εμπρόθεσμα οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής, ο ορισμός τους διενεργείται, κατόπιν υποβολής σχετικής αιτήσεως στη ΡΑΕ, από τον Πρόεδρο της ΡΑΕ, μετά από σχετική εισήγηση της Ολομέλειας της ΡΑΕ. Την αίτηση ορισμού διαιτητή ή διαιτητών υποβάλλει οποιοδήποτε από τα μέρη, ενώ την αίτηση ορισμού επιδιαιτητή μπορούν να υποβάλουν και οι διαιτητές. Η απόφαση του Προέδρου της ΡΑΕ περί ορισμού διαιτητών ή επιδιαιτητή δεν ανακαλείται μετά την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας.</p> <p>5. Αν οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής που όρισε ο Πρόεδρος της ΡΑΕ πεθάνουν ή για οποιονδήποτε</p>	<p>1. Άρθρο 5(2): Προτείνεται να συμπεριληφθεί ο ρητός αποκλεισμός για τα νομικά πρόσωπα, της δυνατότητας να οριστούν διαιτητές, στα πρότυπα του άρθρου 871 παρ. 1 του ΚΠολΔ (Μυτιληναίος).</p> <p>2. Άρθρο 5(4): Δεν καθίσταται σαφής η έννοια της λέξης «εμπρόθεσμα», δηλαδή δεν προβλέπεται συγκεκριμένη προθεσμία και προτάθηκε (α) η προσθήκη στην αρχή της παραγράφου της φράσης «Αν η συμφωνία για διαιτησία δεν ορίζει διαφορετικό», και (β) η προσθήκη πρόβλεψης, σύμφωνα με την οποία, η δυνατότητα ορισμού διαιτητών και επιδιαιτητή θα ενεργοποιείται, εφόσον δεν έχει προβλεφθεί διαφορετικά στην σύμβαση διαιτησίας, εφόσον έχουν παρέλθει δέκα (10) Εργάσιμες Ημέρες από την υποβολή αίτησης για υπαγωγή σε διαιτησία, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Κανονισμού (Μυτιληναίος).</p> <p>3. Άρθρο 5(5): Προτάθηκε αναδιατύπωση ως εξής «Αν οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής που όρισε ο Πρόεδρος της ΡΑΕ πεθάνουν ή για οποιονδήποτε λόγο αρνούνται ή κωλύονται να διενεργήσουν τη διαιτησία, τότε αντικαθίστανται με απόφαση του Προέδρου της ΡΑΕ, μετά από σχετική εισήγηση της Ολομέλειας, έπειτα από αίτηση οποιοδήποτε από τα μέρη.» (Μυτιληναίος).</p> <p>4. Άρθρο 5(6): Προτάθηκε να δίνεται η δυνατότητα πρώτα στα μέρη να ορίσουν νέο διαιτητή (ειδικότερα στο μέρος που όρισε το διαιτητή που αρνήθηκε το</p>	<p><i>1. Από τον κατάλογο και μόνο (άρθρο 37§4 ν. 4001/2011) φαίνεται ότι μόνο φυσικά πρόσωπα μπορούν να συμμετέχουν ως διαιτητές.</i></p> <p><i>2. Η συγκεκριμένη διάταξη αναδιατυπώθηκε σύμφωνα και με τα υποβληθέντα σχόλια.</i></p> <p><i>3. Με την προσθήκη αυτή εναρμονίζεται η συγκεκριμένη διάταξη με το όλο πνεύμα του ΚΔ, καθώς όπου προβλέπεται απόφαση του Προέδρου, προηγείται εισήγηση της Ολομέλειας – βλ. άρθρο 5, παρ. 5 του ΚΔ.</i></p> <p><i>4. Η συγκεκριμένη διάταξη αναδιατυπώθηκε σύμφωνα και με τα υποβληθέντα σχόλια.</i></p>

<p>λόγο αρνούνται ή κωλύονται να διενεργήσουν τη διαιτησία, τότε αντικαθίστανται με απόφαση του Προέδρου της ΡΑΕ έπειτα από αίτηση οποιουδήποτε από τα μέρη.</p> <p>6. Όποιος ορίζεται ως διαιτητής ή επιδιαιτητής δεν είναι υποχρεωμένος να αποδεχθεί τον διορισμό του. Όποιος αποδέχθηκε τον διορισμό του ως διαιτητή ή επιδιαιτητή, μπορεί για σπουδαίο λόγο να αρνηθεί να εκπληρώσει τα καθήκοντά του ύστερα από άδεια του Προέδρου της ΡΑΕ, μετά από σχετική εισήγηση της Ολομέλειας της ΡΑΕ. Ταυτόχρονα, ο Πρόεδρος της ΡΑΕ, μετά από σχετική εισήγηση της Ολομέλειας της ΡΑΕ ορίζει άλλον διαιτητή ή επιδιαιτητή στη θέση εκείνου που αρνείται να εκπληρώσει τα καθήκοντά του.</p>	<p>διορισμό του) και εάν αυτό δεν προβεί σε ορισμό νέου εντός οχτώ (8) Εργασίμων Ημερών, τότε να ορίζεται νέος διαιτητής ή/και επιδιαιτητής από τον Πρόεδρο της ΡΑΕ, κατόπιν σχετικής εισήγησης της Ολομέλειας της ΡΑΕ (Μυτιληναίος).</p>	
<p>Άρθρο 6: Δήλωση ανεξαρτησίας και αμεροληψίας διαιτητών και επιδιαιτητή</p> <p>1. Κάθε διαιτητής οφείλει να είναι ανεξάρτητος και αμερόληπτος έναντι των μερών της διαιτησίας.</p> <p>2. Πριν τον ορισμό ή την αποδοχή, ο διαιτητής θα υπογράψει δήλωση αποδοχής, διαθεσιμότητας, αμεροληψίας και ανεξαρτησίας. Ο διαιτητής θα αποκαλύπτει γραπτώς στη Γραμματεία του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΡΑΕ όλα τα γεγονότα ή τις συνθήκες που είναι δυνατόν να θέτουν σε αμφισβήτηση την ανεξαρτησία του όπως και όλες τις συνθήκες που είναι δυνατόν να εγείρουν εύλογες αμφιβολίες σε σχέση με την αμεροληψία του. Η Γραμματεία θα πληροφορεί σχετικά τα μέρη γραπτώς και θα τάσσει προθεσμία για την υποβολή σχολίων από αυτά.</p>	<p>Προτάθηκε (α) να επεκταθεί η υποχρέωση υπογραφής της δήλωσης και από τον επιδιαιτητή, και (β) να τροποποιηθεί η πρώτη παράγραφος της δήλωσης ανεξαρτησίας, που συμπεριλαμβάνεται στο Παράρτημα 4 ως εξής: «Αναφορικά με την ανωτέρω υπόθεση, δηλώνω δια της παρούσης ότι είμαι πλήρως ανεξάρτητος από αυτήν, τα διάδικα μέρη και τους νομικούς τους συμβούλους, και εξ όσων γνωρίζω, δεν συντρέχει κάποιο γεγονός για το οποίο θα μπορούσε να εγερθεί αμφιβολία ως προς την ανεξαρτησία μου και την αντικειμενικότητα της κρίσης μου, σύμφωνα με τα άρθρα 883 και 52 ΚΠολΔ.» (Μυτιληναίος).</p>	<p><i>Η συγκεκριμένη διάταξη αναδιατυπώθηκε σύμφωνα και με τα υποβληθέντα σχόλια..</i></p>
<p>Άρθρο 7: Ευθύνη διαιτητών και επιδιαιτητή Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής ευθύνονται κατά</p>		

<p>την εκπλήρωση των καθηκόντων τους μόνον για δόλο ή βαρεία αμέλεια.</p>		
<p>Άρθρο 8: Προθεσμία διεξαγωγής της διαιτησίας 1. Το διαιτητικό δικαστήριο μεριμνά ώστε η διαιτητική διαδικασία, η οποία ολοκληρώνεται με την έκδοση της διαιτητικής απόφασης, να περατωθεί εντός έξι μηνών από την υποβολή της αιτήσεως προσφυγής στη διαιτησία. 2. Σε περίπτωση μη τηρήσεως της ανωτέρω προθεσμίας ο Πρόεδρος της ΠΑΕ, έπειτα από αίτηση οποιουδήποτε από τα μέρη, τάσσει εύλογη προθεσμία για την ολοκλήρωση της διαδικασίας.</p>	<p>Στο άρθρο αυτό επαναλαμβάνεται εν μέρει μόνο η ρύθμιση του άρθρου 884 ΚΠολΔ, με αποτέλεσμα να υπάρχει ασάφεια για το τι ισχύει (ΔΕΗ).</p>	<p><i>Η ρύθμιση του άρθρου 8 § 2 ΚΔ είναι πλήρης και σαφής. Αφού ο Πρόεδρος της ΠΑΕ και όχι το δικαστήριο τάσσει εύλογη προθεσμία δεν τίθεται θέμα ασκήσεως ενδίκων μέσων, όπως στο άρθρο 884 ΚΠολΔ.</i></p>
<p>Άρθρο 9: Παύση ισχύος της συμφωνίας διαιτησίας Η συμφωνία διαιτησίας παύει να ισχύει, εφόσον η ίδια δεν ορίζει διαφορετικά: 1) αν οι διαιτητές ή ο επιδιαιτητής που ορίστηκαν με τη συμφωνία ή κατόπιν όρισαν από κοινού οι συμβαλλόμενοι, αποβιώσουν ή δεν αποδεχθούν εντός χρονικού διαστήματος δέκα (10) ημερών τον ορισμό τους και δεν έχουν ορισθεί αντικαταστάτες ή ο τρόπος της αντικατάστασής τους, 2) αν παρέλθει η προθεσμία ισχύος της συμφωνίας που ορίστηκε από την ίδια ή η προθεσμία που ο Πρόεδρος της ΠΑΕ έθεσε για την ολοκλήρωση της διαδικασίας, 3) αν οι συμβαλλόμενοι συνομολογήσουν εγγράφως την κατάργηση της συμφωνίας.</p>	<p>1. Προτάθηκε η προσθήκη περίπτωσης 4, σύμφωνα με την οποία η συμφωνία διαιτησίας θα παύει με την παρέλευση των έξι (6) μηνών που τάσσει το άρθρο 8 παράγραφος 1, εφόσον κανένα από τα μέρη δεν υποβάλλει αίτηση στη ΠΑΕ, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 9, προκειμένου η ΠΑΕ να θέσει εύλογη προθεσμία για την ολοκλήρωση της διαιτητικής διαδικασίας (Μυτιληναίος). 2. Άρθρο 9(1): Στο άρθρο αυτό τίθεται προθεσμία στην δυνατότητα αποδοχής διορισμού, χωρίς να προβλέπεται κάτι τέτοιο στο άρθρο 881 ΚΠολΔ (ΔΕΗ).</p>	<p>1. Λανθασμένη η πρόταση αυτή, καθώς δεν γίνεται ένας Κανονισμός να παύσει μια απόφαση συμβαλλομένων μερών για υπαγωγή σε διαιτησία. 2. Κρίνεται επιβεβλημένη για την ταχεία ολοκλήρωση της διαιτητικής διαδικασίας η θέσπιση προθεσμίας στους διαιτητές προς αποδοχή του διορισμού τους. Ο ΚΠολΔ δεν περιέχει αντίστοιχη ρύθμιση, αφού δεν επιδιώκει αντίστοιχη σαφή και προφανή τελολογία, ούτε όμως αποκλείει τη θέσπιση τέτοιας προθεσμίας.</p>
<p><u>III. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β: ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ</u></p>		

i. Μέρος Πρώτο: Το διαιτητικό Δικαστήριο		
<p>Άρθρο 10: Ορισμός διαιτητών και επιδιαιτητή</p> <p>1. Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής είναι δυνατό να ορίζονται με τη συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη μόνιμη διαιτησία της ΡΑΕ. Αν με την τελευταία συμφωνία δεν ορίζονται οι διαιτητές, το κάθε μέρος ορίζει έναν διαιτητή. Συμφωνία, στην οποία αναφέρεται ότι το ένα από τα μέρη θα ορίσει διαιτητή και για το άλλο μέρος ή ότι τα μέρη μπορούν να ορίσουν άνισο αριθμό διαιτητών είναι άκυρη. Κατά τα λοιπά, για τον ορισμό των διαιτητών από τα μέρη εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 873 ΚΠολΔ.</p> <p>2. Αν, με τη συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη διαιτησία της ΡΑΕ δεν ορίζεται επιδιαιτητής, τότε αυτός ορίζεται από τους διαιτητές κατά τη διάταξη του άρθρου 874 ΚΠολΔ.</p> <p>3. Επί θανάτου, αρνήσεως ή οποιουδήποτε κωλύματος των ορισθέντων διαιτητών ή του επιδιαιτητή να διενεργήσουν τη διαιτησία χωρεί αντικατάστασή τους κατά τις διατάξεις του άρθρου 875 ΚΠολΔ. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται όσα ορίζονται στις παραγράφους 3 έως 6 του άρθρου 5 του παρόντος.</p> <p>4. Τα μέρη υποχρεούνται να προκαταβάλουν το μισό της αμοιβής των διαιτητών και του επιδιαιτητή, καθώς και των εξόδων της διαδικασίας, στα οποία περιλαμβάνεται και η αμοιβή του γραμματέα. Το ποσό της προκαταβολής προσδιορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο με πράξη του. Ο τελικός καθορισμός της αμοιβής των διαιτητών και του επιδιαιτητή, καθώς και των εξόδων της διαιτησίας διενεργείται με τη διαιτητική</p>	<p>1. Άρθρο 10 (4): Απόκλιση από το άρθρο 882 παρ. 1 ΚΠολΔ (ΔΕΗ).</p> <p>2. Άρθρο 10 (5): Πρέπει να αποσαφηνιστεί αν επί της εξαίρεσης των διαιτητών αποφασίζει το κατά τόπον αρμόδιο μονομελές πρωτοδικείο (επιχείρημα από το άρθρο 878 ΚΠολΔ) ή ο Πρόεδρος της ΡΑΕ, κατόπιν εισήγησης της Ολομέλειας της ΡΑΕ (επιχείρημα από το άρθρο 902 παρ.2 περ. (α) ΚΠολΔ).</p>	<p><i>1. Οι διατάξεις του ΚΔ περί αμοιβών των διαιτητών αποκλίνουν επιτρεπτά από το άρθρο 882 ΚΠολΔ, αφού τα μέρη αποδεχόμενα τις ρυθμίσεις του ΚΔ συμφωνούν να (προ)καταβάλουν με διαφορετικό τρόπο τις αμοιβές των διαιτητών και τις δαπάνες της διαιτησίας. Επισημαίνεται ότι στο Παράρτημα 2 ρυθμίζεται το ζήτημα των διοικητικών δαπανών της διαιτησίας και όχι εκείνο των αμοιβών των διαιτητών.</i></p> <p><i>2. Το άρθρο 10 § 5 ΚΔ παραπέμπει στο άρθρο 882 ΚΠολΔ. Κρίνεται σκόπιμο επί της αιτήσεως ή προτάσεως εξαιρέσεως να αποφαινεται δικαστήριο, όπως ορίζει το άρθρο 882 § 2 ΚΠολΔ, και όχι ο Πρόεδρος της ΡΑΕ. Είναι σημαντικό να ελέγχεται η βασιμότητα των λόγων εξαιρέσεως από δικαιοδοτικό όργανο</i></p>

<p>απόφαση. Κατά τα λοιπά, για τον προσδιορισμό αμοιβής και εξόδων εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 882 ΚΠολΔ.</p> <p>5. Ως προς την ανάκληση και την εξαίρεση διαιτητών και επιδιαιτητή εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 883 ΚΠολΔ.</p>		
<p>Άρθρο 11: Αίτηση διαιτησίας και απάντηση</p> <p>1. Η αίτηση διαιτησίας πρέπει να περιέχει τουλάχιστον τα κατωτέρω στοιχεία: (α) πλήρες ονοματεπώνυμο, ή επωνυμία, διεύθυνση και στοιχεία επικοινωνίας εκάστου των μερών, (β) πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και στοιχεία επικοινωνίας των προσώπων που εκπροσωπούν τον αιτούντα στη διαιτησία, (γ) περιγραφή της διαφοράς και των πραγματικών περιστατικών, στα οποία βασίζεται η αίτηση διαιτησίας και βάσει των οποίων προβάλλονται τα αιτήματα, (δ) το αίτημα κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύνοπτο και, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, χρηματική αποτίμηση των μη χρηματικών αιτημάτων, (ε) αναφορά της διαιτητικής συμφωνίας, και, εάν τα αιτήματα βασίζονται σε περισσότερες της μιας διαιτητικές συμφωνίες, αναφορά όλων των διαιτητικών συμφωνιών, βάσει των οποίων προβάλλεται έκαστο των αιτημάτων και (στ) κάθε ισχυρισμό που αφορά στη συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου, τον τόπο της διαιτησίας, καθώς και το εφαρμοστέο σε αυτή δίκαιο. Η αίτηση κατατίθεται στη Γραμματεία του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΠΑΕ, η οποία στη συνέχεια τη διαβιβάζει σε εκείνον, κατά του οποίου αυτή στρέφεται, αμελλητί με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή με οποιονδήποτε άλλον πρόσφορο τρόπο και με απόδειξη παραλαβής.</p>		

<p>2. Εντός 60 ημερών από την παραλαβή της αίτησης ο καθού η τελευταία υποβάλλει απάντηση, η οποία θα περιέχει τουλάχιστον τα κατωτέρω στοιχεία: (α) πλήρες ονοματεπώνυμο ή επωνυμία, διεύθυνση και άλλα στοιχεία επικοινωνίας του καθού η αίτηση, (β) πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και στοιχεία επικοινωνίας των προσώπων που τον εκπροσωπούν στη διαιτησία, (γ) ισχυρισμούς και παρατηρήσεις επί του αντικειμένου της διαφοράς και ιδίως επί των πραγματικών περιστατικών, στα οποία βασίζεται η αίτηση διαιτησίας και βάσει των οποίων προβάλλονται τα αιτήματα, (δ) απάντηση επί του αιτήματος (ε) κάθε ισχυρισμό και πρόταση σε σχέση με την συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου, τον τόπο της διαιτησίας, καθώς και το εφαρμοστέο σε αυτή δίκαιο.</p> <p>3. Εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας είναι δυνατή η άσκηση ανταίτησεως εκ μέρους του καθού η αίτηση, η οποία πρέπει να περιέχει τα κατά την § 1 του παρόντος άρθρου στοιχεία της αιτήσεως και ασκείται όπως η αίτηση.</p> <p>4. Η απάντηση και η ανταίτηση του καθού η αίτηση κατατίθενται στη Γραμματεία του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΠΑΕ, η οποία τις διαβιβάζει αμελλητί με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή με οποιονδήποτε άλλον πρόσφορο τρόπο και με απόδειξη παραλαβής στον αιτούντα.</p>		
<p>Άρθρο 12: Τόπος της διαιτησίας</p> <p>1. Τα μέρη έχουν την εξουσία να καθορίσουν τον τόπο διαιτησίας. Αν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία, τον τόπο διαιτησίας καθορίζει το διαιτητικό δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης.</p>		

<p>2. Αν τα μέρη δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά, το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί, κατόπιν συνεννόησης με τους διαδίκους, να διενεργεί συνεδριάσεις σε οποιονδήποτε τόπο κρίνει κατάλληλο, προκειμένου να διασκεφθεί, να εξετάσει μάρτυρες, πραγματογνώμονες ή τους διαδίκους ή να ενεργήσει αυτοψία ή να λάβει γνώση εγγράφων, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών.</p>		
<p>Άρθρο 13: Η διαιτητική διαδικασία</p> <p>1. Η διαιτητική διαδικασία διεξάγεται ενώπιον των διαιτητών και του επιδιαιτητή, οι οποίοι συγκροτούν το διαιτητικό δικαστήριο και ενεργούν από κοινού. Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής καλούν τους διαδίκους να υποβάλουν τους ισχυρισμούς και τις παρατηρήσεις τους επί όσων αναφέρονται στην αίτηση διαιτησίας, στην απάντηση και στην ανταίτηση του καθού η αίτηση εντός προθεσμίας 30 ημερών από τη λήψη της σχετικής ενημέρωσης. Κατά τα λοιπά οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής διαμορφώνουν κατά την ελεύθερη κρίση τους τη διαιτητική διαδικασία, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στη συμφωνία διαιτησίας.</p> <p>2. Κατά τη διαιτητική διαδικασία τηρείται απαρέγκλιτα η αρχή της ισότητας των διαδίκων, αυτοί δε πρέπει να καλούνται να παραστούν κατά τις συζητήσεις, να αναπτύξουν προφορικά ή εγγράφως τους ισχυρισμούς τους και να προσκομίσουν τα μέσα αποδείξεως.</p> <p>3. Ο επιδιαιτητής διευθύνει τη συζήτηση. Οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να επιχειρούν όλες τις διαδικαστικές πράξεις και να παρίστανται αυτοπροσώπως ή να παρίστανται μετά η διά πληρεξουσίου δικηγόρου.</p>	<p>1. Άρθρο 13 (4): Προτάθηκε η αναδιτύπωση της παραγράφου ως εξής: «Αν δεν ορίζεται διαφορετικά με τη συμφωνία διαιτησίας, η υπόθεση εκδικάζεται, ακόμη και αν οι διάδικοι απουσιάζουν, εφόσον όμως έχουν κληθεί νόμιμα, ή παραλείψουν να απαντήσουν και να προβάλουν ισχυρισμούς ή να προσκομίσουν αποδεικτικά μέσα.» (Μυτιληναίος).</p> <p>2. Άρθρο 13 (6): Οι ρυθμίσεις δεν απαντώνται στον ΚΠολΔ (ΔΕΗ).</p> <p>3. Άρθρο 13 (8): Στην παράγραφο 8 υπάρχει η δυνητική ευχέρεια στο διαιτητικό δικαστήριο να αντιστρέψει το βάρος αποδείξεως. Η διατύπωση κατά την άποψη της ΔΕΠΑ πρέπει να γίνει περισσότερο σαφής, δηλαδή να αναφέρεται σε ποια συγκεκριμένη κατηγορία διαδίκων θα μπορούσε κατά την κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου να αποφασισθεί αυτό. Και τούτο για να αποφευχθεί τυχόν υπερβολική και αδικαιολόγητη υποβολή αιτημάτων διαδίκων οι οποίοι επικαλούμενοι αδυναμία απόδειξης των ισχυρισμών τους θα απαιτούν την βάσει του άρθρου αυτού δυνατότητα αντιστροφής του βάρους απόδειξης. (ΔΕΠΑ).</p> <p>4. Άρθρο 13 (11): Προτάθηκε η προσθήκη φράσης</p>	<p>1. Δεν κρίνεται σκόπιμο.</p> <p>2. Οι ρυθμίσεις αυτές, όντως, δεν απαντώνται στον ΚΠολΔ, ωστόσο, εξυπηρετούν την αποτελεσματική εκδίκαση της διαφοράς και δεν αποκλείονται από αυτόν (τον ΚΠολΔ)</p> <p>3. Το διαιτητικό δικαστήριο - ευχέρεια είναι - θα μπορεί πάντα να κρίνει <i>in concreto</i> καλύτερα.</p> <p>4. Επικρατεί σύγχυση αναφορικά με τη δυνατότητα λήψης</p>

<p>4. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά με τη συμφωνία διαιτησίας, η υπόθεση εκδικάζεται, ακόμη και αν οι διάδικοι παραλείψουν να απαντήσουν και να προβάλουν ισχυρισμούς ή να προσκομίσουν αποδεικτικά μέσα.</p> <p>5. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται για τη δικαιοδοσία του και την ύπαρξη ή την ισχύ της συμφωνίας διαιτησίας. Για τον σκοπό αυτόν ρήτρα διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση θεωρείται αυτοτελής συμφωνία. Απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου ότι η σύμβαση είναι άκυρη δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη ακυρότητα της διαιτητικής ρήτρας.</p> <p>6. Μετά την υποβολή της απάντησης εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση προσφυγής στη διαιτησία, δεν μπορεί να προβληθεί ένσταση έλλειψης δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου. Η ένσταση αυτή δεν αποκλείεται από το γεγονός ότι το μέρος που την προβάλλει όρισε διαιτητή ή συνέπραξε στον διορισμό του. Ένσταση ότι το διαιτητικό δικαστήριο υπερβαίνει τα όρια της εξουσίας του προτείνεται αμέσως μόλις το σχετικό ζήτημα ανακύψει στη διαιτητική διαδικασία. Και στις δύο περιπτώσεις το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να δεχθεί ένσταση που υποβάλλεται σε μεταγενέστερο χρόνο αν θεωρεί δικαιολογημένη την καθυστερημένη υποβολή της.</p> <p>7. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται για τις ενστάσεις της παραγράφου 6 είτε με προδικαστική απόφαση είτε με την απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς. Αν το διαιτητικό δικαστήριο αποφανθεί με προδικαστική απόφαση ότι έχει δικαιοδοσία, συνεχίζεται η διαιτητική διαδικασία και εκδίδεται απόφαση επί της ουσίας, αναπόσπαστο μέρος της</p>	<p>στο τέλος της παραγράφου, προκειμένου να επιτρέπεται ρητά η παράλληλη με τη διαδικασία της διαιτησίας λήψη προσωρινών μέτρων από τη ΡΑΕ, σύμφωνα με το άρθρο 35 του νόμου 4001/2011 (Μυτιληναίος).</p> <p>5. Άρθρο 13 (13): Προτάθηκε η προσθήκη νέας παραγράφου με αριθμό 13 η οποία θα έχει ως εξής: «Οι αποφάσεις της ΡΑΕ, οι οποίες έχουν εκδοθεί στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της, δυνάμει του νόμου 4001/2011 εφαρμόζονται υποχρεωτικά από το Διαιτητικό Δικαστήριο και οι γνώμες της ΡΑΕ οι οποίες εκδίδονται εξ αφορμής συγκεκριμένων διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον της διαιτητικής διαδικασίας λαμβάνονται υποχρεωτικά υπ' όψιν εκτιμώμενες ελεύθερα από το Διαιτητικό Δικαστήριο» (Μυτιληναίος).</p>	<p>προσωρινών μέτρων από τη ΡΑΕ, ακολουθώντας άλλη διαδικασία (αυτή του άρθρου 35 του ν. 4001/2011). Δε θεωρούμε σκόπιμο ότι πρέπει να γίνει αναφορά στον παρόντα ΚΔ άλλων διαδικασιών, ή λοιπών αρμοδιοτήτων.</p> <p>5. Δε συμφωνούμε με την προσέγγιση αυτή. Οι αποφάσεις της ΡΑΕ στο πλαίσιο των λοιπών αρμοδιοτήτων της δεν μπορεί να δεσμεύουν την κρίση του διαιτητικού δικαστηρίου. Κάτι τέτοιο αντίκειται και στο πνεύμα του νόμου, καθώς στο άρθρο 37§7 ορίζεται ότι το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να ζητήσει από τη ΡΑΕ τη διατύπωση γνώμης, χωρίς δεσμευτικότητα. Πέραν αυτών, η ως άνω προτεινόμενη προσθήκη είναι αντιφατική, καθώς από τη μία υποχρεώνει το δικαστήριο να λάβει υπόψη του τη γνώμη της ΡΑΕ και από την άλλη ορίζει ότι αυτή θα εκτιμηθεί ελεύθερα.</p>
---	---	---

οποίας θεωρείται η προδικαστική απόφαση. Η προδικαστική αυτή απόφαση προσβάλλεται μόνο μαζί με την απόφαση επί της ουσίας κατά τους όρους και τη διαδικασία της αγωγής ακύρωσης.

8. Κάθε διάδικο μέρος φέρει το βάρος αποδείξεως των ισχυρισμών του. Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να κατανείμει με διαφορετικό τρόπο το βάρος αποδείξεως, εφόσον κρίνει ότι διάδικο μέρος δικαιολογημένα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο βάρος αποδείξεως που το βαρύνει, ενώ ταυτόχρονα πιθανολογεί ότι τα αποδεικτικά μέσα ευρίσκονται στην κατοχή του άλλου διάδικου μέρους και ασκούν ουσιώδη επιρροή στην εκδίκαση της διαφοράς.

9. Σε περίπτωση υποβολής αιτήματος επιδείξεως εγγράφων και στοιχείων από το ένα μέρος στο άλλο, το διαιτητικό δικαστήριο διατάσσει την προσκομιδή των εγγράφων και στοιχείων που κρίνει απαραίτητα για την ικανοποίηση του αιτήματος, ανεξαρτήτως εάν αυτά μνημονεύονται ειδικώς στην αίτηση, αρκεί να προσδιορίζεται το αντικείμενο της αποδείξεως. Το διαιτητικό δικαστήριο, προκειμένου να προσδιορίσει τα έγγραφα και στοιχεία απευθύνει ειδικό ερώτημα στο διάδικο μέρος, κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, με σκοπό να διαπιστώσει, ποια έγγραφα και στοιχεία ευρίσκονται στην κατοχή του, εφόσον το αντίδικο μέρος δεν έχει τη δυνατότητα να τα προσδιορίσει επακριβώς.

10. Εφόσον το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει σκόπιμο, μπορεί να ζητήσει, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως μέρους, τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης από φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαθέτει ειδική εμπειρία ή γνώσεις

τέχνης ή επιστήμης επί συγκεκριμένου αντικειμένου. Ειδικώς επί ζητημάτων ρυθμιστικής αρμοδιότητας ή γνωστικού αντικειμένου της ΠΑΕ, τα οποία είναι κρίσιμα για τη διάγνωση της διαφοράς, δύναται να ζητηθεί η διατύπωση γνώμης της Ολομέλειας της ΠΑΕ, η οποία εκτιμάται ελεύθερα από το διαιτητικό δικαστήριο. Από τη σχετική συνεδρίαση θα απέχουν τα Μέλη αυτής που τυχόν έχουν ορισθεί ως διαιτητές ή επιδιαιτητές στη συγκεκριμένη διαιτητική διαδικασία. Ομοίως επί ζητημάτων αρμοδιότητας της ΠΑΕ μπορεί να ζητηθεί από αυτήν η υπόδειξη πραγματογνωμόνων με τις απαιτούμενες ειδικές γνώσεις. Κατά τα λοιπά η αποδεικτική διαδικασία διεξάγεται κατά τους όρους του άρθρου 888 ΚΠολΔ.

11. Το διαιτητικό δικαστήριο δεν επιτρέπεται να αποφανθεί επί αιτήσεων λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και επί αιτήσεων ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η διάταξη της § 2 του άρθρου 889 ΚΠολΔ.

12. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στη συμφωνία διαιτησίας, οι διαιτητές εκδικάζουν τη διαφορά επί τη βάση της ισχύουσας εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Με τη συμφωνία διαιτησίας δεν είναι δυνατό να αποκλεισθεί η εφαρμογή κανόνων αναγκαστικού δικαίου ή να κληθούν προς εφαρμογή κανόνες δικαίου που αντιβαίνουν στη δημόσια τάξη κατά το άρθρο 33 ΑΚ. Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται με απόφαση του να ζητεί από την ΠΑΕ τη διατύπωση γνώμης για ζητήματα που άπτονται των ρυθμιστικών της αρμοδιοτήτων και είναι κρίσιμα για την επίλυση της διαφοράς. Η

<p>γνώμη της ΡΑΕ δεν είναι δεσμευτική για το διαιτητικό δικαστήριο.</p>		
<p>Άρθρο 14: Η διαιτητική απόφαση</p> <p>1. Διαιτητές και επιδιαιτητές αποφασίζουν από κοινού για το παραδεκτό και τη βασιμότητα της αιτήσεως. Αν δεν υπάρξει ομοφωνία, η απόφαση λαμβάνεται από τους διαιτητές και τον επιδιαιτητή κατά πλειοψηφία.</p> <p>2. Η διαιτητική απόφαση συντάσσεται εγγράφως και υπογράφεται ιδιοχείρως από τους διαιτητές και τον επιδιαιτητή. Αν κάποιος από τους διαιτητές ή ο επιδιαιτητής αρνείται ή κωλύεται να υπογράψει, τότε στην απόφαση βεβαιώνεται αφενός η άρνησή του και αφετέρου το γεγονός της συμμετοχής του στη διαιτητική διαδικασία και τη διάσκεψη. Κατά την περίπτωση αυτή η απόφαση υπογράφεται από τα λοιπά μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου.</p> <p>3. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να αναφέρει:</p> <p>α) το όνομα και το επώνυμο των διαιτητών και του επιδιαιτητή,</p> <p>β) τον τόπο και τον χρόνο εκδόσεώς της,</p> <p>γ) το όνομα και το επώνυμο εκείνων που συμμετείχαν στη διαιτητική διαδικασία,</p> <p>δ) το αιτιολογικό και</p> <p>ε) το διατακτικό</p> <p>στ) τον τελικό καθορισμό της αμοιβής των διαιτητών και του επιδιαιτητή, καθώς και των εξόδων της διαδικασίας.</p> <p>Με τη συμφωνία διαιτησίας είναι δυνατό να ορισθεί ότι η διαιτητική απόφαση αρκεί να αναφέρει τη συμφωνία διαιτησίας και το διατακτικό.</p> <p>4. Η ολοκλήρωση της διαιτητικής αποφάσεως προϋποθέτει την υπογραφή της από τους διαιτητές</p>	<p>1. Άρθρο 14 (1): Προτάθηκε η προσθήκη στην αρχή της παραγράφου 1 της φράσης «Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στη συμφωνία διαιτησίας» (Μυτιληναίος).</p> <p>2. Άρθρο 14 (3): Προτάθηκε η προσθήκη νέας υποπερίπτωσης με την οποία να απαιτείται η διαιτητική απόφαση να αναφέρει ρητά τη συμφωνία διαιτησίας στην οποία βασίστηκε (Μυτιληναίος).</p> <p>3. Άρθρο 14 (7): Η ρύθμιση του άρθρου δεν συνάδει με το άρθρο 895 παρ. 2 ΚΠολΔ (ΔΕΗ).</p> <p>4. Άρθρο 14 (10): Προτάθηκε η προσθήκη νέας παραγράφου 10, με την οποία να δίνεται η δυνατότητα στα μέρη να συμβιβαστούν. Η διατύπωση της παραγράφου αυτής προτείνεται ως εξής: «Εφόσον τα μέρη κατέληξαν σε συμβιβασμό πριν από την έκδοση αποφάσεως, το Διαιτητικό Δικαστήριο κατόπιν αιτήματος τους, εκδίδει απόφαση με περιεχόμενο το μεταξύ των μερών συμφωνηθέντα συμβιβασμό. Οι διαιτητές δικαιούνται αμοιβής αναλόγου με τις ήδη παρασχεθείσες υπηρεσίες τους» (Μυτιληναίος).</p>	<p><i>1. Δε γίνεται αντιληπτή η σκοπιμότητα της προσθήκης αυτής.</i></p> <p><i>2. Δεν κρίνεται αναγκαία η προτεινόμενη προσθήκη.</i></p> <p><i>3. Η ρύθμιση του άρθρου 14 § 7, η οποία αποκλείει την άσκηση προσφυγής κατά της διαιτητικής αποφάσεως ενώπιον άλλων διαιτητών, θα αποτελέσει, όπως προαναφέρθηκε, περιεχόμενο της συμφωνίας των μερών και έτσι δεν δημιουργείται καμία αντίθεση προς το άρθρο 895 § 2 ΚΠολΔ.</i></p> <p><i>4. Δικαστικός, ή εξώδικος συμβιβασμός δεν μπορεί ποτέ να αποτελέσει περιεχόμενο δικαιοδοτικής κρίσεως. Εάν τα μέρη συμφωνήσουν ως προς ορισμένη επίλυση της διαφοράς, τότε μπορούν να προβούν σε εν μέρει παραιτήσεις και αποδοχές δεσμεύοντας το διαιτητικό δικαστήριο ως προς την επιθυμητή δικαιοδοτική κρίση.</i></p>

<p>και τον επιδαιτητή κατά τους όρους της § 2 του παρόντος άρθρου.</p> <p>5. Ο επιδαιτητής, ή, με εντολή του, κάποιος από τους διαιτητές υποχρεούται να καταθέσει το πρωτότυπο της διαιτητικής αποφάσεως στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου εκδόθηκε η απόφαση. Επίσης υποχρεούται να καταθέσει αντίγραφο της αποφάσεως στη γραμματεία της ΡΑΕ. Αντίγραφο της διαιτητικής αποφάσεως κοινοποιείται με απόδειξη παραλαβής σε όσους συνομολόγησαν τη συμφωνία διαιτησίας και σε όσους συμμετείχαν στη διαδικασία.</p> <p>6. Διόρθωση ή ερμηνεία της διαιτητικής αποφάσεως διενεργείται κατά τους όρους του άρθρου 894 ΚΠολΔ.</p> <p>7. Η διαιτητική απόφαση δεν προσβάλλεται με ένδικα μέσα, ούτε επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής εναντίον της ενώπιον άλλων διαιτητών.</p> <p>8. Η διαιτητική απόφαση αποτελεί δεδικασμένο από της καταθέσεως του πρωτοτύπου της στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου του τόπου εκδόσεώς της. Το δεδικασμένο οριοθετείται κατά τα άρθρα 322, 324 έως 330, 332 έως 334 ΚΠολΔ.</p> <p>9. Είναι δυνατό να επιδιωχθεί με αγωγή η ακύρωση της διαιτητικής αποφάσεως, εάν συντρέχουν οι λόγοι του άρθρου 897 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 898 έως 900 ΚΠολΔ. Η αναγνώριση της ανυπαρξίας της διαιτητικής αποφάσεως μπορεί να επιδιωχθεί με αγωγή κατά τους όρους της διατάξεως του άρθρου 901 ΚΠολΔ</p>		
IV. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ: ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ		

<p>i. Μέρος Πρώτο: Διεθνής διαιτησία – Δικαιοδοσία του διαιτητικού δικαστηρίου</p>		
<p>Άρθρο 15: Διεθνής Διαιτησία 1. Διεθνής είναι η διαιτησία όταν: (α) τα μέρη έχουν, κατά τη σύναψη της συμφωνίας διαιτησίας, την εγκατάστασή τους σε διαφορετικά κράτη ή (β) ένας από τους ακόλουθους τόπους, δεν βρίσκεται στο κράτος στο οποίο τα μέρη έχουν την εγκατάστασή τους: (βα) ο τόπος της διαιτησίας, αν αυτός καθορίζεται από τη συμφωνία διαιτησίας ή προκύπτει από αυτήν, (ββ) οποιοσδήποτε τόπος στον οποίο πρόκειται να εκπληρωθεί σημαντικό μέρος των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εμπορική σχέση ή ο τόπος με τον οποίο συνδέεται στενά το αντικείμενο της διαφοράς ή (γ) τα μέρη ρητά συμφώνησαν ότι το αντικείμενο της συμφωνίας διαιτησίας σχετίζεται με περισσότερες χώρες. 2. Στις διεθνείς διαιτησίες που διεξάγονται στη ΡΑΕ εφαρμοστέοι κανόνες κατά τη διαιτητική διαδικασία είναι οι κανόνες του δικαίου του τόπου της διαιτησίας. Ωστόσο, είναι δυνατή με βάση ρητή σχετική συμφωνία των μερών η εφαρμογή των κανόνων των άρθρων 867-901 του ΚΠολΔ και στην περίπτωση διεθνούς διαιτησίας. Η υπαγωγή στους παραπάνω κανόνες δεν αναιρεί τον χαρακτήρα της διαιτησίας ως διεθνούς.</p>	<p>1. Άρθρο 15 (2): Δεν διευκρινίζεται αν σε μια τέτοια περίπτωση θα εξακολουθεί να εφαρμόζεται το κεφάλαιο Γ' (διεθνής διαιτησία) των ΚΔ που είναι σχεδιασμένο με βάση τη ρύθμιση του ν. 2735/1999 (λ.χ., πώς θα εφαρμοστεί το άρθρο 26 ΚΔ που προβλέπει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από το διαιτητικό δικαστήριο, όταν lex arbitri θα είναι οι διατάξεις του ΚΠολΔ που δεν το επιτρέπουν;). Εξ ετέρου, η αποκλειστική αναφορά στον ΚΠολΔ ή το ν. 2735/1999 ως <i>leges arbitri</i>, καθιστά προβληματική τη ρύθμιση του άρθρου 15(2) ΚΔ, αφού η εφαρμογή άλλης <i>lex arbitri</i>, όπως προβλέπει το άρθρο αυτό, προσκρούει στη ρύθμιση της παρ.3 του άρθρου 37 ν. 4001/2011 (ΔΠΘ).</p> <p>2. Άρθρο 15 (2) (α): Σύμφωνα με τη ΔΕΗ η διάταξη δεν είναι κατανοητή: εν προκειμένω, εάν πρόκειται για διαιτησία στη ΡΑΕ δεν νοείται άλλος τόπος διεξαγωγής εκτός από την Αθήνα.</p>	<p><i>1. Επί της διεθνούς διαιτησίας εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση ο ν. 2735/1999. Επιπροσθέτως, κατά το άρθρο 37 § 3 εδ. β ν. 4001/2011 τα μέρη είναι δυνατό να συμφωνήσουν και την εφαρμογή των διατάξεων του ΚΠολΔ. Τη ρύθμιση αυτή επαναλαμβάνει το άρθρο 15 §2 ΚΔ. Σε κάθε ωστόσο περίπτωση οι διατάξεις του ν. 2735/1999 κατ'εξουσιοδότηση ως <i>leges speciales</i> των αντίστοιχων διατάξεων του ΚΠολΔ.</i></p> <p><i>2. Ο τόπος διαιτησίας μπορεί να είναι οπουδήποτε συμφωνήσουν τα μέρη.</i></p>
<p>Άρθρο 16: Εξουσία του διαιτητικού δικαστηρίου να αποφαινεται για τη δικαιοδοσία του 1. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται για τη δικαιοδοσία του και την ύπαρξη ή την ισχύ της</p>		

<p>συμφωνίας διαιτησίας. Για το σκοπό αυτόν, ρήτρα διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση θεωρείται αυτοτελής συμφωνία. Απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου ότι η σύμβαση είναι άκυρη δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη ακυρότητα της διαιτητικής ρήτρας.</p> <p>2. Μετά την υποβολή της απάντησης εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση προσφυγής στη διαιτησία δεν μπορεί να προβληθεί ένσταση έλλειψης δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου. Η ένσταση αυτή δεν αποκλείεται από το γεγονός ότι το μέρος που την προβάλλει όρισε διαιτητή ή συνέπραξε στο διορισμό του. Ένσταση ότι το διαιτητικό δικαστήριο υπερβαίνει τα όρια της εξουσίας του προτείνεται αμέσως μόλις το σχετικό ζήτημα ανακύψει στη διαιτητική διαδικασία. Και στις δυο περιπτώσεις το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να δεχθεί ένσταση που υποβάλλεται σε μεταγενέστερο χρόνο, αν θεωρεί δικαιολογημένη την καθυστερημένη υποβολή της.</p> <p>3. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται για τις ενστάσεις της παραγράφου 2 είτε με προδικαστική απόφαση είτε με την απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς. Αν το διαιτητικό δικαστήριο αποφανθεί με προδικαστική απόφαση ότι έχει δικαιοδοσία, συνεχίζεται η διαιτητική διαδικασία και εκδίδεται απόφαση επί της ουσίας, αναπόσπαστο μέρος της οποίας θεωρείται η προδικαστική απόφαση. Η προδικαστική αυτή απόφαση προσβάλλεται μόνο μαζί με την απόφαση επί της ουσίας κατά τους όρους και τη διαδικασία της αγωγής ακύρωσης.</p>		
<p>ii. Μέρος Δεύτερο: Το διαιτητικό δικαστήριο</p>		
<p><i>Άρθρο 17: Ορισμός διαιτητών και επιδιαιτητή και</i></p>	<p>1. Άρθρο 17 (2): Οι κανόνες του σχεδίου δεν</p>	<p>1. Δεν χρειάζεται να προβλέπεται τόσο στον ΚΠολΔ όσο και</p>

<p>συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου</p> <p>1. Στον ορισμό των διαιτητών και του επιδιαιτητή καθώς και στη συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 5 και 10 του Κανονισμού με την επιφύλαξη της παραγράφου (2) του παρόντος.</p> <p>2. Σε περίπτωση διεθνούς διαιτησίας ειδική σημασία δίδεται στο κριτήριο επιλογής των διαιτητών στην εμπειρία τους σε διεθνείς διαιτησίες, την ευχέρεια στη χρήση ξένων γλωσσών, καθώς και την εν γένει εμπειρία τους στην επίλυση διεθνών διαφορών.</p> <p>3. Κατά τα λοιπά, για τον ορισμό διαιτητών, ισχύουν τα αναφερόμενα στο άρθρο 11 του ν. 2735/1999.</p> <p>4. Τα μέρη υποχρεούνται να προκαταβάλουν το μισό της αμοιβής των διαιτητών και του επιδιαιτητή, καθώς και των εξόδων της διαδικασίας, στα οποία περιλαμβάνεται και η αμοιβή του γραμματέα. Το ποσό της προκαταβολής προσδιορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο με πράξη του. Ο τελικός καθαρισμός της αμοιβής των διαιτητών και του επιδιαιτητή, καθώς και των εξόδων της διαδικασίας διενεργείται με τη διαιτητική απόφαση. Οι περιορισμοί επί της αμοιβής των διαιτητών που περιέχονται στις διατάξεις του ΚΠολΔ δεν ισχύουν εφόσον η διαιτησία ή η διαφορά έχει οποιοδήποτε στοιχείο αλλοδαπότητας ή επηρεάζει άμεσα ή έμμεσα τις διεθνείς ή διασυνοριακές συναλλαγές.</p>	<p>προβλέπονται σε καμία διάταξη του ΚΠολΔ, όσο και του ν. 2735/1999 (ΔΕΗ).</p> <p>2. Άρθρο 17 (4): Απόκλιση από το άρθρο 882 παρ. 1 ΚΠολΔ (ΔΕΗ).</p>	<p>στο νόμο 2735/1999. Το ότι «δίδεται σημασία» στα προσόντα του διαιτητή είναι προφανές, ειδικά αναφορικά με τη φύση και τις ανάγκες των υποθέσεων διεθνούς διαιτησίας.</p> <p>2. Εδώ μιλάμε για διεθνή διαιτησία, οπότε αποκλίσεις επιτρέπονται και δεν είναι δεσμευτικό να εφαρμόζονται οι διατάξεις τους ΚΠολΔ.</p>
<p>iii. Μέρος Τρίτο: Διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας</p>		
<p>Άρθρο 18: Αίτηση διαιτησίας και απάντηση</p> <p>1. Η αίτηση διαιτησίας θα περιέχει τουλάχιστον τα</p>	<p>Άρθρο 18 (4): Η αρμοδιότητα της Γραμματείας για παράταση προθεσμιών δεν είναι σαφές από πού</p>	<p><i>Δεν είναι απαραίτητο να προκύπτει από κάπου.</i></p>

<p>παρακάτω στοιχεία: (α) πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και στοιχεία επικοινωνίας εκάστου των μερών, (β) πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και στοιχεία επικοινωνίας των προσώπων που εκπροσωπούν τον αιτούντα στη διαιτησία, (γ) περιγραφή της διαφοράς και των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται η αίτηση διαιτησίας και βάσει των οποίων προβάλλονται τα αιτήματα, (δ) το αίτημα κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύνοπτο και, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, χρηματική αποτίμηση των μη χρηματικών αιτημάτων, (ε) την διαιτητική συμφωνία, και, εάν τα αιτήματα βασίζονται σε περισσότερες της μίας διαιτητικές συμφωνίες, αναφορά όλων των διαιτητικών συμφωνιών βάσει των οποίων έκαστο των αιτημάτων προβάλλεται, και (στ) κάθε ισχυρισμό και πρόταση σε σχέση με τη συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου, καθώς και με τη γλώσσα και τον τόπο της διαιτησίας, καθώς και το εφαρμοστέο σε αυτή δίκαιο. Η αίτηση κατατίθεται στη Γραμματεία του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΠΑΕ, η οποία στη συνέχεια τη διαβιβάζει σε εκείνον, κατά του οποίου αυτή στρέφεται, αμελλητί με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής, ή με οποιονδήποτε άλλον πρόσφορο τρόπο και με απόδειξη παραλαβής.</p> <p>2. Εντός 60 ημερών από την παραλαβή της αίτησης ο καθού η τελευταία, υποβάλλει απάντηση η οποία θα περιέχει τουλάχιστον τα κατωτέρω στοιχεία: (α) πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και άλλα στοιχεία επικοινωνίας του καθού η αίτηση, (β) πλήρες ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και στοιχεία επικοινωνίας των προσώπων που τον εκπροσωπούν στην διαιτησία, (γ) παρατηρήσεις και σχόλια επί</p>	προκύπτει (ΔΕΗ).	
--	------------------	--

<p>του αντικειμένου της διαφοράς και ιδίως επί των πραγματικών περιστατικών, στα οποία βασίζεται η αίτηση διαιτησίας και βάσει των οποίων προβάλλονται τα αιτήματα, (δ) απάντηση επί του αιτήματος, (ε) κάθε ισχυρισμό και πρόταση σε σχέση με τη συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου καθώς και με τη γλώσσα και τον τόπο της διαιτησίας και το εφαρμοστέο σε αυτήν δίκαιο.</p> <p>3. Εντός της προαναφερθείσας προθεσμίας είναι δυνατή η άσκηση αντανάστεως εκ μέρους του καθού η αίτηση, η οποία πρέπει να περιέχει τα κατά την § 1 του παρόντος άρθρου στοιχεία της αιτήσεως και ασκείται όπως η αίτηση.</p> <p>4. Οι προθεσμίες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος είναι δυνατόν να παραταθούν κατόπιν αίτησης του καθού η αίτηση με απόφαση της Γραμματείας.</p> <p>5. Ο καθού η αίτηση υποβάλλει ανταπάντηση σε κάθε απάντηση εντός τριάντα (30) ημερών από την παραλαβή της απάντησης από τη Γραμματεία. Πριν την παραπομπή του φακέλου στη Γραμματεία, η Γραμματεία μπορεί να παρατείνει την προθεσμία για την κατάθεση ανταπάντησης.</p> <p>6. Η Γραμματεία θα κοινοποιεί αμελλητί στα μέρη τα έγγραφα που κατατίθενται ενώπιόν της, σύμφωνα με το παρόν άρθρο</p>		
<p>Άρθρο 19: Εφαρμοστέο δίκαιο</p> <p>1. Το διαιτητικό δικαστήριο εφαρμόζει τους κανόνες ουσιαστικού δικαίου που επέλεξαν τα μέρη. Αν δεν έχει συμφωνηθεί ρητά το αντίθετο, η παραπομπή στο δίκαιο ή δικαιοκό σύστημα ενός κράτους θεωρείται ως άμεση παραπομπή στο ουσιαστικό δίκαιο και όχι στους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους αυτού.</p>	<p>Στο άρθρο αυτό έχει μεταφερθεί αυτούσιο το άρθρο 28 του ν. 2735/1999, περί του εφαρμοστέου δικαίου στη Διεθνή Εμπορική Διαιτησία, αλλά εν τω μεταξύ έχουν εκδοθεί οι Κανονισμοί της Ε.Κ. 864/2007 και 593/2008 (Ρώμη II και I, αντίστοιχα) οι οποίοι ρυθμίζουν το εφαρμοστέο δίκαιο, επακριβώς και με λεπτομέρεια, για κάθε είδος διαφοράς (ΔΕΠΑ).</p>	<p><i>Οι αναφερόμενοι Κανονισμοί και ιδίως ο Ρώμη I, εξαιρούν ρητά από το πεδίο εφαρμογής τους, τη διαιτησία.</i></p>

<p>2. Αν τα μέρη δεν προέβλεψαν σχετικά, το διαιτητικό δικαστήριο εφαρμόζει το ουσιαστικό δίκαιο που καθορίζεται από τον κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, τον οποίο το διαιτητικό δικαστήριο θεωρεί ότι αρμόζει περισσότερο στη συγκεκριμένη υπόθεση.</p> <p>3. Το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει κατά δικαία κρίση (ως amiable compositeur) μόνο στην περίπτωση που τα μέρη το έχουν ρητά εξουσιοδοτήσει προς τούτο.</p> <p>4. Σε κάθε περίπτωση το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και αφού λάβει υπόψη τα συναλλακτικά ήθη που αρμόζουν στη συγκεκριμένη συναλλαγή.</p>		
<p>Άρθρο 20: Τόπος της διαιτησίας</p> <p>1. Τα μέρη έχουν την εξουσία να καθορίσουν τον τόπο διαιτησίας. Αν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία, τον τόπο διαιτησίας καθορίζει το διαιτητικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης.</p> <p>2. Αν τα μέρη δεν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά, το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί, κατόπιν συνεννοήσεως με τους διαδίκους, να διενεργεί συνεδριάσεις σε οποιοδήποτε τόπο κρίνει κατάλληλο, προκειμένου να διασκεφθεί, να εξετάσει μάρτυρες, πραγματογνώμονες ή τους διαδίκους ή να διενεργήσει αυτοψία ή να λάβει γνώση εγγράφων, εκτός αντίθετης συμφωνίας των μερών.</p> <p>Άρθρο 21: Γλώσσα της διαιτησίας</p> <p>1. Τα μέρη έχουν την εξουσία να καθορίσουν τη γλώσσα ή τις γλώσσες που θα χρησιμοποιηθούν</p>		

<p>στη διαιτητική διαδικασία. Αν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία, το ζήτημα ρυθμίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο. Αν δεν υπάρχει διαφορετική πρόβλεψη από τα μέρη, ο πιο πάνω καθορισμός ισχύει για κάθε έγγραφη δήλωση των μερών, την προφορική διαδικασία, τις αποφάσεις και τις κοινοποιήσεις του διαιτητικού δικαστηρίου.</p> <p>2. Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να διατάξει να συνοδεύονται τα έγγραφα από μετάφραση στη γλώσσα ή στις γλώσσες που συμφώνησαν τα μέρη ή που καθόρισε το ίδιο.</p>		
<p>Άρθρο 22: Διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας</p> <p>1. Η διαιτητική διαδικασία διεξάγεται ενώπιον των διαιτητών και του επιδιαιτητή, οι οποίοι συγκροτούν το διαιτητικό δικαστήριο και ενεργούν από κοινού. Οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής καλούν τους διαδίκους να υποβάλουν τους ισχυρισμούς και τις παρατηρήσεις τους επί όσων αναφέρονται στην αίτηση διαιτησίας, στην απάντηση και στην ανταίτηση του καθού η αίτηση εντός προθεσμίας 30 ημερών. Κατά τα λοιπά οι διαιτητές και ο επιδιαιτητής διαμορφώνουν κατά την ελεύθερη κρίση τους τη διαιτητική διαδικασία, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στη συμφωνία διαιτησίας.</p> <p>2. Κατά τη διαιτητική διαδικασία τηρείται απαρέγκλιτα η αρχή της ισότητας των διαδίκων, αυτοί δε πρέπει να καλούνται να παραστούν κατά τις συζητήσεις, να αναπτύξουν προφορικά ή εγγράφως τους ισχυρισμούς τους και να προσκομίσουν τα μέσα αποδείξεως.</p> <p>3. Ο επιδιαιτητής διευθύνει τη συζήτηση. Οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να επιχειρούν όλες τις</p>		

<p>διαδικαστικές πράξεις και να παρίστανται αυτοπροσώπως ή να παρίστανται μετά η διά πληρεξουσίου δικηγόρου.</p> <p>4. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά με τη συμφωνία διαιτησίας, η υπόθεση εκδικάζεται, ακόμη και αν οι διάδικοι παραλείψουν να απαντήσουν και να προβάλουν ισχυρισμούς ή να προσκομίσουν αποδεικτικά μέσα.</p>		
<p>Άρθρο 24: Κατανομή βάρους αποδείξεως Κάθε διάδικο μέρος φέρει το βάρος αποδείξεως των ισχυρισμών του. Το διαιτητικό δικαστήριο δύναται να κατανείμει με διαφορετικό τρόπο το βάρος αποδείξεως, εφόσον η κατανομή του βάρους αποδείξεως δεν συνιστά κανόνα αναγκαστικού δικαίου κατά το εφαρμοστέο δίκαιο, σε περίπτωση που κρίνει ότι από δικαιολογημένη αδυναμία το διάδικο μέρος δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο βάρος αποδείξεως που το βαρύνει, ενώ ταυτόχρονα πιθανολογεί ότι τα αποδεικτικά μέσα ευρίσκονται στην κατοχή του άλλου διάδικου μέρους και ασκούν ουσιώδη επιρροή στην εκδίκαση της διαφοράς.</p>		
<p>Άρθρο 25: Επίδειξη εγγράφων Σε περίπτωση υποβολής αιτήματος επίδειξης εγγράφων από το ένα μέρος στο άλλο, το διαιτητικό δικαστήριο διατάσσει την προσκομιδή των εγγράφων που κρίνει απαραίτητα για την ικανοποίηση του αιτήματος, ανεξαρτήτως εάν αυτά μνημονεύονται ειδικώς στην αίτηση, αρκεί να περιγράφεται το αντικείμενο της απόδειξης. Το διαιτητικό δικαστήριο, προκειμένου να προσδιορίσει τα έγγραφα, απευθύνει ειδικό ερώτημα στο υπόχρεο διάδικο μέρος, με σκοπό να διαπιστώσει εάν και ποια έγγραφα και στοιχεία</p>		

<p>ευρίσκονται στην κατοχή και διάθεσή του, εφόσον το αντίδικο μέρος δεν έχει τη δυνατότητα να τα προσδιορίσει επακριβώς</p>		
<p>Άρθρο 26: Λήψη ασφαλιστικών μέτρων</p> <p>1. Σε περίπτωση διεθνούς διαιτησίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του παρόντος κανονισμού, και με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί, έπειτα από την υποβολή αιτήσεως ενός μέρους, να διατάξει τα ασφαλιστικά μέτρα που θεωρεί αναγκαία σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς. Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει οποιοδήποτε μέρος σε εγγυοδοσία σχετικά με αυτά τα μέτρα. Κάθε τέτοιο μέτρο θα λαμβάνει τη μορφή αιτιολογημένης απόφασης.</p> <p>2. Πριν τη συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου, και, εφόσον συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, ακόμη και κατόπιν της συγκρότησής του, οι διάδικοι μπορούν να αιτούνται τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον των πολιτειακών δικαστηρίων και στην περίπτωση διεθνούς διαιτησίας. Ωστόσο η επιρροή τέτοιου αιτήματος και ιδίως το εάν θα συνιστά παραβίαση της διαιτητικής συμφωνίας ή παραίτηση από αυτή, θα κρίνεται σύμφωνα με το δίκαιο του τόπου της διαιτησίας. Κάθε αίτημα περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και κάθε απόφαση, δυνάμει της οποίας διατάσσονται ασφαλιστικά μέτρα από αρμόδια δικαστική αρχή, πρέπει να κοινοποιείται αμελλητί στη Γραμματεία του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΡΑΕ, η οποία με τη σειρά της θα ενημερώνει σχετικώς το διαιτητικό δικαστήριο.</p> <p>3. Η εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 του</p>	<p>1. Άρθρο 26 (1): Δεδομένου ότι και τα πολιτικά δικαστήρια διατηρούν την εξουσία λήψης συναφών μέτρων, αλλά και η ίδια η ΡΑΕ δύναται κατά ρητή πρόβλεψη στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου να λάβει προσωρινά μέτρα, υπάρχει ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών ή/και συγκρουόμενων αποφάσεων. Με το σκεπτικό αυτό προτάθηκε να υπάρχει πρόβλεψη ότι εάν κάποιος από τα μέρη αιτηθεί τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σε ένα από τα όργανα που δύνανται να χορηγήσουν ασφαλιστικά μέτρα, αποκλείεται η υποβολή ίδιου αιτήματος και σε άλλο όργανο (Μυτιληναίος).</p> <p>2. Άρθρο 26 (2): Η ρύθμιση δεν συμπίπτει με τους κανόνες του ν. 2735/1999, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι είναι αμφίβολο ενόψει του άρθρου 37 ν. 4001/2011 εάν μπορεί η εν λόγω μόνιμη διαιτησία να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα (ΔΕΗ).</p>	<p><i>1. Σύμφωνα με το άρθρο 37 §3 του ν. 4001/2011, η λήψη ασφαλιστικών μέτρων αφορά μόνον τη διεθνή διαιτησία και δεν επιτρέπεται, παρά μόνον εάν με τη ρητή συμφωνία των μερών, η διεθνής αυτή διαιτησία υπαχθεί στον ΚΠολΔ. Το θέμα θεωρείται λήξαν.</i></p> <p><i>2. Δεν χρειάζεται να συμπίπτει, αρκεί να μην είναι αντίθετη.</i></p>

<p>παρόντος άρθρου δεν αποκλείει τη δυνατότητα προσφυγής στη ΡΑΕ για λήψη προσωρινών μέτρων κατά το άρθρο 35 του ν. 4001/2011.</p>		
<p>iv. Μέρος Τέταρτο: Η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου</p>		
<p>Άρθρο 27: Απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου</p> <p>1. Διαιτητές και επιδιαιτητές αποφασίζουν από κοινού για το παραδεκτό και τη βασιμότητα της αιτήσεως. Αν δεν υπάρξει ομοφωνία, η απόφαση λαμβάνεται από τους διαιτητές και τον επιδιαιτητή κατά πλειοψηφία.</p> <p>2. Η διαιτητική απόφαση συντάσσεται εγγράφως και υπογράφεται ιδιοχείρως από τους διαιτητές και τον επιδιαιτητή. Αν κάποιος από τους διαιτητές ή ο επιδιαιτητής αρνείται ή κωλύεται να υπογράψει, τότε στην απόφαση βεβαιώνεται αφενός η άρνησή του και αφετέρου το γεγονός της συμμετοχής του στη διαιτητική διαδικασία και τη διάσκεψη. Κατά την περίπτωση αυτή η απόφαση υπογράφεται από τα λοιπά μέλη του διαιτητικού δικαστηρίου.</p> <p>3. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να αναφέρει:</p> <ul style="list-style-type: none"> α) το όνομα και το επώνυμο των διαιτητών και του επιδιαιτητή, β) τον τόπο και τον χρόνο εκδόσεώς της, γ) το όνομα και το επώνυμο εκείνων που συμμετείχαν στη διαιτητική διαδικασία, δ) το αιτιολογικό και ε) το διατακτικό <p>στ) τον τελικό καθορισμό της αμοιβής των διαιτητών και του επιδιαιτητή, καθώς και των εξόδων της διαδικασίας.</p> <p>Με τη συμφωνία διαιτησίας είναι δυνατό να ορισθεί ότι η διαιτητική απόφαση αρκεί να αναφέρει τη συμφωνία διαιτησίας και το</p>		

<p>διατακτικό.</p> <p>4. Η ολοκλήρωση της διαιτητικής απόφασεως προϋποθέτει την υπογραφή της από τους διαιτητές και τον επιδιαιτητή κατά τους όρους της § 2 του παρόντος άρθρου.</p>		
<p>Άρθρο 28: Συμβιβασμός</p> <p>Αν μετά την έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας τα μέρη επιλύσουν συμβιβαστικώς τη διαφορά και εφόσον αυτά το επιθυμούν, ο συμβιβασμός αυτός θα καταγραφεί από το διαιτητικό δικαστήριο υπό τη μορφή διαιτητικής απόφασης.</p>		
<p>Άρθρο 29: Κοινοποίηση και εκτελεστικότητα της διαιτητικής απόφασης</p> <p>1. Αμα τη εκδόσει της διαιτητικής απόφασεως ο Γραμματέας του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΡΑΕ κοινοποιεί στα μέρη το κείμενο της απόφασεως υπογεγραμμένο από το διαιτητικό δικαστήριο.</p> <p>2. Τα μέρη ανά πάσα στιγμή και κατόπιν σχετικής αίτησης μπορούν να λάβουν επικυρωμένα αντίγραφα της διαιτητικής απόφασης από τη Γραμματεία της ΡΑΕ. Τρίτα πρόσωπα δεν δικαιούνται να λάβουν αντίγραφα της απόφασης.</p> <p>Με την υπαγωγή της διαφοράς σε διαιτησία σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, τα μέρη δεσμεύονται να συμμορφωθούν χωρίς καθυστέρηση προς τη διαιτητική απόφαση, την οποία με κανένα τρόπο δεν μπορούν να προσβάλλουν ενώπιον άλλων διαιτητών.</p>	<p>Άρθρο 29 (3): Οι ρυθμίσεις δεν απαντώνται στον ΚΠολΔ (ΔΕΗ).</p>	<p><i>Δεν είναι απαραίτητο να απαντώνται στον ΚΠολΔ και σε κάθε περίπτωση εδώ μιλάμε για διεθνή διαιτησία. Σε κάθε περίπτωση, αυτό που έχει σημασία είναι να μην ερχόμαστε σε αντίθεση με τις διατάξεις του ΚΠολΔ.</i></p>
<p>Άρθρο 30: Διόρθωση και ερμηνεία της διαιτητικής απόφασης</p>		

<p>Για τη διόρθωση και την ερμηνεία της διαιτητικής απόφασης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 33 ν. 2735/1999.</p>		
<p>Άρθρο 31: Ακύρωση της διαιτητικής απόφασης Κατά της διαιτητικής απόφασης μπορεί να ασκηθεί μόνον αγωγή ακύρωσης κατά τους όρους της διατάξεως του άρθρου 34 ν. 2735/1999.</p>		
<p>Άρθρο 32: Τελικές διατάξεις Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του ν. 2735/1999.</p>		
<p>ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1</p>		
<p>ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ – ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ</p> <p>1. Εντός του τελευταίου διμήνου κάθε δεύτερου ημερολογιακού έτους, συντάσσεται κατάλογος διαιτητών και επιδιαιτητών, με απόφαση του Προέδρου της ΡΑΕ, μετά από σχετική εισήγηση της Ολομέλειας της ΡΑΕ.</p> <p>2. Ο κατάλογος περιλαμβάνει μέλη της ΡΑΕ, μέλη Τεχνικών Επιμελητηρίων και Δικηγορικών Συλλόγων, καθώς και καθηγητές Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων οποιασδήποτε βαθμίδας, με εξειδικευμένες γνώσεις στις διαφορές που υπάγονται στη Διαιτησία της ΡΑΕ, ήτοι</p> <p>α) οι διαφορές μεταξύ προσώπων που δραστηριοποιούνται με οποιονδήποτε τρόπο στον τομέα της ενέργειας,</p> <p>β) οι διαφορές μεταξύ Επιλεγόντων πελατών, όπως αυτές προσδιορίζονται στις διατάξεις του ν.</p>		

4001/2011 και των επιχειρήσεων που ασκούν Ενεργειακές δραστηριότητες,

γ) κάθε διαφορά που αναφέρεται μεταξύ των ανωτέρω προσώπων από την εφαρμογή της σχετικής κείμενης εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

3. Ο Κατάλογος Διαιτητών και Επιδιαιτητών αναρτάται στην ιστοσελίδα της ΡΑΕ, στον οποίο καθορίζονται τα ονόματα, οι ιδιότητες και τα στοιχεία των φυσικών προσώπων που διαπιστώνεται ότι πληρούν τις κατωτέρω αναφερόμενες προϋποθέσεις.

4. Δικαίωμα εγγραφής στον κατάλογο αυτό έχουν όσοι υποβάλλουν σχετική αίτηση προς την ΡΑΕ μέχρι τον [μήνας] κάθε δεύτερου ημερολογιακού έτους και κατόπιν σχετικής ανακοίνωσης στην ιστοσελίδα της ΡΑΕ. Η αίτηση θα ισχύει για τα επόμενα δύο και μόνο έτη και μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο 5 του παρόντος Παραρτήματος.

5. Κατά τον έλεγχο των αιτήσεων για συμμετοχή στον κατάλογο διαιτητών θα απορρίπτονται όσοι, σύμφωνα το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Κανονισμού Διαιτησίας της ΡΑΕ, είναι ανίκανοι και περιορισμένα ικανοί για δικαιοπραξία, καθώς και εκείνοι που λόγω καταδίκης έχουν στερηθεί την άσκηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων.

6. Οι ενδιαφερόμενοι για εγγραφή στον κατάλογο πρέπει να αποδεικνύουν τις εξειδικευμένες γνώσεις τους στα γνωστικά αντικείμενα των διαφορών που υπάγονται στη διαιτησία της ΡΑΕ και αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος. Η εκδήλωση σχετικού ενδιαφέροντος θα λαμβάνει χώρα με την υποβολή σχετικής αίτησης στο πρωτόκολλο της

<p>Αρχής, συνοδευόμενη από βιογραφικό σημείωμα και φάκελο ο οποίος θα αποδεικνύει την εμπειρία και εξειδικευμένες γνώσεις του ενδιαφερόμενου, όπως ο νόμος ορίζει. Ενδεικτικά, ο φάκελος μπορεί να εμπεριέχει συγγράμματα, δικηγορικές παραστάσεις, αντίγραφα κατατεθειμένων δικογράφων, γνωμοδοτήσεις παροχής συμβουλευτικής δικηγορίας, νομοπαρασκευαστικό έργο. Επίσης, είναι κρίσιμο να επισημαίνεται η συμμετοχή σε συναφείς διαδικασίες συμβιβαστικής επίλυσης διαφορών, προγενέστερη συμμετοχή σε διαιτησία καθώς και η σχετική επαγγελματική εμπειρία τουλάχιστον [...] ετών στο συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο. Σε κάθε περίπτωση, η έλλειψη προγενέστερης συμμετοχής σε διαιτησία δε συνιστά λόγο αποκλεισμού του ενδιαφερόμενου από τον κατάλογο διαιτητών.</p> <p>7. Οι αιτήσεις θα διαβιβάζονται στην Ολομέλεια της ΠΑΕ. Ο κατάλογος των διαιτητών θα καταρτίζεται τελικώς με απόφαση του Προέδρου της ΠΑΕ ύστερα από εισήγηση της Ολομέλειας της ΠΑΕ.</p> <p>Κατά την πρώτη εφαρμογή του Κανονισμού Διαιτησίας της ΠΑΕ, ο κατάλογος διαιτητών καταρτίζεται εντός προθεσμίας [ενός μήνα] από την λήξη της ημερομηνίας κατά την οποία αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της ΠΑΕ σχετική ανακοίνωση – πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος, ισχύει δε για το τρέχον και το επόμενο έτος.</p>		
<p>ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2</p>		

ΔΑΠΑΝΕΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

1. Με το παρόν παράρτημα καθορίζονται οι δαπάνες της δαιτησίας ενώπιον της μόνιμης δαιτησίας της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται τα έξοδα της συγκεκριμένης διαδικασίας καθώς και η αμοιβή των δαιτητών, η οποία επί διεθνούς δαιτησίας καθορίζεται ελεύθερα από τους δαιτητές, ενώ επί εσωτερικής δαιτησίας καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΠολΔ.

2. Για τον υπολογισμό των δαπανών δαιτησίας επί διαφορών των οποίων το αντικείμενο είναι αποτιμητό σε χρήμα, ακολουθείται η διαβάθμιση των επισυναπτόμενων πινάκων. Οι δαπάνες δαιτησίας ενδέχεται να υπόκεινται σε φόρο προστιθέμενης αξίας ή και σε άλλους φόρους ή χρεώσεις που καταβάλλονται από τα μέρη.

3. Για τον υπολογισμό των δαπανών δαιτησίας, λαμβάνεται υπ' όψη το αντικείμενο της διαφοράς όπως αυτό ορίζεται κατά περίπτωση στην αίτηση δαιτησίας και στην ανταίτηση. Σε περίπτωση που το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι αποτιμητό σε χρήμα, οι δαπάνες δαιτησίας καθορίζονται κατά εύλογη κρίση από την ΡΑΕ

4. Κάθε αίτηση δαιτησίας, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού Δαιτησίας της ΡΑΕ συνοδεύεται από καταβολή παραβόλου αίτησης, ποσού [2.000€]. Το ίδιο ισχύει και για κάθε υποβολή ανταίτησης εκ μέρους του καθ' ου η αίτηση. Το παράβολο δεν επιστρέφεται και αποτελεί τμήμα των δαπανών δαιτησίας τις οποίες ο αιτών καλείται να καταβάλει για την διεξαγωγή της δαιτησίας.

5. Οι δαπάνες δαιτησίας θα κατανέμονται

1. Σχολιάστηκε από τη ΔΕΗ ότι δεν εντοπίζεται η αρμοδιότητα βάσει της οποίας στο Παράρτημα 2 του Κανονισμού ορίζεται κάτι διαφορετικό από ότι προβλέπεται στο άρθρο 882 ΚΠολΔ, αφού η βασική επιλογή του νομοθέτη είναι η εφαρμογή των διατάξεων του ΚΠολΔ.

2. Το παράβολο για την υποβολή αίτησης ή ανταίτησης πρέπει να συμψηφίζεται με την (κατά τον πίνακα) αμοιβή της ΡΑΕ (όπως άλλωστε συμβαίνει και στο ICC). Διαφορετικά, η δαιτησία της ΡΑΕ θα είναι ακριβότερη από αυτήν του ICC (τουλάχιστον στο διοικητικό σκέλος). Για τον ίδιο λόγο θα έπρεπε, ίσως, να εξεταστεί και η υιοθέτηση χαμηλότερων συντελεστών υπολογισμού της αμοιβής της ΡΑΕ (ΔΠΘ).

3. Η κατανομή των δαπανών της δαιτησίας (κατ' ουσίαν της αμοιβής της ΡΑΕ) που προβλέπεται ισομερής από το άρθρο 5 του Παραρτήματος 2 θα ήταν σκόπιμο να εξαρτάται από την έκταση της νίκης και ήττας των μερών και να γίνεται από το δαιτητικό δικαστήριο. Το ίδιο θα πρέπει να ισχύσει και για κάθε άλλη δαπάνη και αμοιβή (συμπεριλαμβανομένης και αυτής των δαιτητών) (ΔΠΘ).

4. Προτάθηκε η προσθήκη στην παράγραφο 5 της φράσης «Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στη συμφωνία δαιτησίας» (Μυτιληναίος).

1. Ο νομοθέτης θέλησε να ρυθμίσει ειδικά την εσωτερική δαιτησία δια της ΡΑΕ. Τίποτε δεν απαγορεύει στο Κανονισμό - αντίθετα μάλιστα ενδείκνυται- να αφορά και διεθνείς ενεργειακές δαιτησίες.

2. Έχει μερικώς υιοθετηθεί το συγκεκριμένο σχόλιο.

3. Εδώ μιλούμε για δαπάνες δαιτησίας, όχι για αμοιβή δαιτητών και δικαστικές δαπάνες οι οποίες θα προβλέπονται στην δαιτητική απόφαση.

4. Όπως ανωτέρω, μιλάμε για δαπάνες δαιτησίας.

ισομερώς μεταξύ των μερών. Το 50% επί του συνολικού ποσού των δαπανών διαιτησίας, θα προκαταβάλλεται από τα μέρη στη ΡΑΕ ευθύς μετά την συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου. Το υπόλοιπο 50% θα καταβάλλεται στη ΡΑΕ με την έκδοση της απόφασης του διαιτητικού δικαστηρίου.

6. Οι δαπάνες διαιτησίας όπως αυτές καθορίζονται στον κατωτέρω πίνακα υπολογίζονται και είναι πληρωτέες σε Ευρώ. Η ΡΑΕ δύναται να εφαρμόσει διαφορετική κλίμακα για τις δαπάνες διαιτησίας όταν το αντικείμενο της διαφοράς είναι αποτιμητέο σε άλλο νόμισμα.

7. Εάν μια διαιτησία τερματιστεί πριν από την έκδοση της διαιτητικής απόφασης, η ΡΑΕ θα καθορίσει τις δαπάνες διαιτησίας λαμβάνοντας υπόψη το στάδιο της διαιτητικής διαδικασίας κατά το οποίο η διαιτησία τερματίστηκε.

I. Δαπάνες Διαιτησίας

Δαπάνες Διαιτησίας	
Ποσό της διαφοράς σε Ευρώ	Δαπάνες Διαιτησίας
Έως το ποσό των ευρώ [10.000]	3.000€
Από 10.001 έως 30.000 ευρώ	4,73%
Από 30.001 έως 100.000 ευρώ	2,53%
...	2,09%
...	1,51%
...	0,95%

...	0,46%
...	0,25%
	0,10%
	0,09%
	0,01%
	0,0035%
Πάνω από ..... Ευρώ	Πάγιο ποσό

Π. Τρόπος υπολογισμού των δαπανών διαιτησίας

Δαπάνες Διαιτησίας	
Ποσό της διαφοράς σε Ευρώ	Δαπάνες Διαιτησίας
Έως το ποσό των ευρώ [10.000]	3.000€
Από 10.001 έως 30.000 ευρώ	3.000€ + 4,73% του ποσού πάνω από 10.000
Από 30.001 έως 100.000 ευρώ	5.365€ + 2,53% του ποσού πάνω από 30.000
...	.... + 2,09% επί του ποσού πάνω από ...
...	.... + 1,51% επί του ποσού πάνω από ...
...	... + 0,95% επί του ποσού πάνω από ...
...	... + 0,46% επί του ποσού πάνω από ...
...	.... + 0,25% επί του ποσού πάνω από ...
...	.... + 0,10% επί του ποσού

	πάνω από ...		
	.... + 0,09% επί του ποσού πάνω από ...		
	.... + 0,01% επί του ποσού πάνω από ...		
	.... + 0,0035% επί του ποσού πάνω από ...		
Πάνω από ..... Ευρώ	Πάγιο ποσό		
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3			
ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΡΟΥ ΣΕ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΥΠΑΓΩΓΗ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΣΕ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ <i>Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν και συναποδέχονται ότι όλες οι διαφορές που προκύπτουν ή σχετίζονται με την παρούσα σύμβαση, θα επιλύονται οριστικά σύμφωνα με τον Κανονισμό Διαιτησίας της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, από διαιτητικό δικαστήριο το οποίο θα διορίζεται και θα διεξάγει τη διαιτησία σύμφωνα με τα οριζόμενα στον εν λόγω Κανονισμό.</i>			
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4			
ΔΗΛΩΣΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΔΙΑΙΤΗΤΗ Προς: Τη Γραμματεία της ΡΑΕ Πειραιώς 132, 118 54, Αθήνα Υπόθεση υπ' αριθμόν ... Δήλωση ανεξαρτησίας διαιτητή			

<p>Ο κάτωθι υπογεγραμμένος [ονοματεπώνυμο]</p> <p>☐ Αναφορικά με την ανωτέρω υπόθεση, δηλώνω δια της παρούσης ότι είμαι πλήρως ανεξάρτητος από αυτήν, τα διάδικα μέρη και τους νομικούς τους συμβούλους, και εξ όσων γνωρίζω, δεν συντρέχει κάποιο γεγονός για το οποίο θα μπορούσε να εγερθεί αμφιβολία ως προς την ανεξαρτησία μου και την αντικειμενικότητα της κρίσης μου.</p> <p>ή</p> <p>☐ Αναφορικά με την ανωτέρω υπόθεση, επισημαίνω στην ΡΑΕ ότι τα κάτωθι πραγματικά περιστατικά (...) θα μπορούσαν να εγείρουν αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία μου.</p> <p>☐ Δηλώνω υπεύθυνα και έχοντας γνώση των συνεπειών του νόμου, ότι δεν στερούμαι την δικαιοπρακτική μου ικανότητα, ούτε έχω στερηθεί λόγω καταδίκης την άσκηση των πολιτικών μου δικαιωμάτων.</p> <p>Τόπος, ημερομηνία Υπογραφή</p>		
<p>Υπεύθυνη Δήλωση</p> <p>Δηλώνω ότι τα παραπάνω στοιχεία είναι ακριβή και αληθή, και παρακαλώ να με συμπεριλάβετε στον κατάλογο διαιτητών της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας.</p> <p>Σε περίπτωση ανακρίβειας γνωρίζω ότι θα έχω τις συνέπειες που προβλέπονται από τις διατάξεις του ν. 1599/1986.</p>		